

Kapitola dvacátá

TAJEMSTVÍ SEXUALITY OBECNĚ A LIDSKÉ SEXUALITY ZVLÁŠŤ

Výtah z knihy „Nové zjevení Pána Ježíše Krista. “, str. 468 – 505, 20. kapitola.

Dne 30.dubna 1988 časně zrána bylo ke mně slovo Pána Ježíše Krista, řkoucí :

„Předmět této kapitoly ti působí velké starosti, Petře. Poslední dobou jsi byl velmi váhavý s pokračováním v přenosu čehokoliv, co se týkalo sexuality obecně a lidské sexuality zvlášť.

Jak bylo nutno očekávat, učení Nového zjevení o pohlavnosti způsobilo značný rozruch, zatracování, rozkol, obviňování a odmítnutí ze strany mnohých z těch, kteří četli, co dosud o této věci bylo zjeveno. Někteří čtenáři Nového zjevení původně přijímali jeho ideje s horlivostí, než narazili na ty ideje, které vysvětlovaly předmět sexuality. Stal se kamenem úrazu pro mnohé.

Byl jsi, Petře, v té době dokonce i nejbližšími „přáteli“ nařčen z toho, že důvodem, proč téma sexuality bylo podáno a vysvětleno v tom duchu, jaký byl prezentován v rámci Nového zjevení, bylo právě to, co jsi potřeboval pod rouškou Božského zjevení k ospravedlnění svých vlastních sexuálních problémů a možných zápletek s ženami jinými než tvoje choť. Tito jedinci tě, Petře, vinili z toho, že ses snažil jim naházet písek do očí, aby uvěřili, že tvé zvrácené ideje o sexualitě jsou idejemi Pána Ježíše Krista. Proto některé osoby, co se prohlašovaly za tvé nejbližší přátele a následovníky, odstoupily od tebe i od učení Nového zjevení. Toto odmítnutí a falešné obviňování ti způsobilo mnoho bolesti a utrpení, i stal ses v tomto ohledu poněkud zahořklý. Pýcha tvého ega hrála v tom značnou roli.

Na neštěstí, důsledek celé této záležitosti způsobil i to, že jsi začal pochybovat o pravdivosti a čistotě nejen idejí o sexualitě, jak jsou vysvětleny v rámci Nového zjevení, ale také o celém obsahu Nového zjevení. Tázal ses (a jistě to stále činíš !), zda skutečně šlo a jde o slova pravého Pána Ježíše Krista, co jsou transmittována přes tebe, anebo jsou to výplody tvé vlastní fantazie, či zda nejsi sveden z cesty nějakým druhem démonů nebo démonických duchů, prohlašujících, že jsou Pánem Ježíšem Kristem.

Ovšem tyto pochyby byly ihned kapitalizovány negativním stavem a byly použity pro jeho prudké útoky, zablokování a duchovní regressi v tvém případě. Vinou této neblahé situace zařekl ses, že nikdy již nebudeš přenášet něco o sexuálních otázkách. Doufal jsi, že tento předmět nevypluje na povrch jako oddělená entita a že namísto toho bude ohraničena kratinkým vysvětlením v průběhu zjevování nových duchovních idejí, jež nemají přímý vztah k sexualitě, jak tomu bylo v předešlých kapitolách této knihy. Všimni si, prosím, že přenos této porce Nového zjevení byl přerušen na několik týdnů. Jeden z důvodů, ač ne jediný, bylo tvé váhání a neochota pokračovat v tomto přenosu

ze strachu a obav, abys nebyl požádán zabývat se více sexuálními otázkami ze stanoviska Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista a všeho, co má vztah k té Přirozenosti. Tvoje váhavost a tíseň, jakožto i fakt, že vinou učení o sexualitě mnoho z dřívějších čtenářů odmítlo Nové zjevení, jsou pochopitelné, když se vezme v úvahu, že téměř od samého okamžiku početí až do posledního momentu vašeho fyzického dechu dovídali jste se o sexualitě a mnohých podobných otázkách takové věci, které jsou pravým opakem toho, čemu učí Nové zjevení. Byli jste krmeni těmito ideami tak řečeno s mateřským mlékem.

Je to ještě více pochopitelné, když se vám předkládají tato tradiční učení o praktikování sexuality jako Zákon Boží; jako příkázání Absolutní duchovní autority; jako požadavky občanských, morálních a legálních (kriminálních) zákonů lidských společností; jako očekávání těch, kdož jsou vám blízcí, které vy milujete a kterých si vážíte, jakožto i těmi, kdo milují a mají v úctě vás. Jak víš, Petře, ze své vlastní zkušenosti, je to nesmírně těžké vše obrátit na ruby a šmahem odmítnout všechny přijaté normy a prohlašovat něco, co je opakem toho, čemu učí, co se požaduje a co se očekává, že bude tím, čím má být. Hrozí to tvé reputaci. Vystavuješ se všemožným persekucím, haně, obžalobám. Jsi považován za duševně chorého nebo vyšinutého. Jsi podezříván ze sexuálních deviací všeho druhu jako osoba, trpící tím, co vaše soudní zákony jmenují morální hanebností; tvoje profesionální postavení mezi jinými profesionály je otřeseno, takže skončíš v naprosté bídě, opuštěnosti a izolaci. Při takovém konci začneš pochybovat o svém zdravém rozumu a tážeš se, zda se vůbec má někomu dávat Nové zjevení a zda jde vskutku o Nové zjevení, přicházející od Pána Ježíše Krista a ne z tvé vlastní představitosti, z čehož tě někteří z tvých někdejších „přátel“ obvinili. I říkáš si: „A co když přece jen mají pravdu a já se mýlím ! Kdo jsem já, abych lidem říkal cokoliv o čemkoliv ? “ „Když je to tak bolestné a zavádějící, pak to musí být omyl a všichni jiní mají pravdu !“ A další podobné myšlenky ti přicházejí na mysl.

Nyní tedy: Jestliže ty, či přesněji nové ideje, které jsou posílány přes tebe, jsou nepravdivé a přicházejí z tvé představy nebo přímo z negativního stavu pekel, nemyslíš, že by negativní stav dělal všechno, co je v jeho moci, aby je rozšiřoval a učinil přístupnými, jako to dosud prováděl s mnohými jinými transmisemi z duchovního světa ? Můžeš být ujištěn, že kdyby tomu tak bylo, byl bys v národních televizních a rozhlasových besedách a show, tvoje knihy by byly v seznamu bestsellerů a v této chvíli byl bys multimilionářem. Tedy nebyl by pravý opak pravdou, to jest, když negativní stav činí tak obtížným, tak nemožným a urážlivým přijmout Nové zjevení, že se tedy jeho nové ideje přesně strefují do černého a že vskutku přicházejí z pravého Božského zdroje - Pána Ježíše Krista ?

Proto, Petře, jsi žádán Pánem Ježíšem Kristem se vši pokorou a úctou, abys začal znovu s přenosem a zahrnul do této porce Nového zjevení myšlenku o sexualitě obecně a lidské pohlavnosti zvláště, jež budou zjeveny v této kapitole. Když se lidští tvorové, dokonce i někteří z tvých nynějších přátel, kteří si přečtou tuto kapitolu, od ní odvrátí a tebe, Petře, odsoudí a zavrhnou, pak budiž, a ty sám si z toho nic nedělej. Cožpak odvrhují a zatracují tebe či tvé ideje ? Neodsuzují-li a neodmítají-li Pána Ježíše Krista a Jeho/Její nové ideje ? Pamatuješ si, co dávný filosof Platon řekl ? Že pravda se musí respektovat více než lidská mínění o tobě či vlastně o čemkoliv jiném. Kdo je schopen, připraven a ochoten to přijmout, pak tak učiní. Jiní mají možnost vlastního výběru. Necht' nesou oprávněné následky své vlastní volby.

Bolí tě to, že jsou někteří lidští tvorové, na příklad mezi Swedenborgiány, kteří, podle sdělení tvého bratra Ivana, původně stáli při tobě a podporovali Nové zjevení až do

chvíle, kdy si přečetli o jeho ideách ve věci sexuality. Po té se obrátili proti tobě a odmítli i vše ostatní, co se vztahuje k Novému zjevení. Budiž znovu zdůrazněno, Petře, že to nejsi ty ani tvá slova, co oni odmítají, ale zavrhují Pána Ježíše Krista a Jeho/Její slova vinou své neschopnosti vidět skutečnou pravdu a tím, že dávají přednost svým vlastním tradičním a pohodlně stagnantním způsobům existence, které je drží v porobě negativního stavu.

Ať je nyní známo ze Slova Pána Ježíše Krista, že cokoliv bylo zjeveno o sexualitě v dřívějších knihách Nového zjevení a co bylo uvedeno o ní v předešlých kapitolách této knihy, jakož i všechno, co bylo odhaleno o jiných ideách, je pravdivé a platné a přichází přímo od Pána Ježíše Krista. Nic z toho není od nikoho jiného ani od zprostředkovatele tohoto přenosu.

Kdo si zvolí to přijmout, ať to tedy učiní. Kdokoliv si vybere jeho odmítnutí, ať tedy odmítá. Nikdo není nucen k tomu, aby věřil, že toto Nové zjevení přichází od Pána Ježíše Krista. Ale necht' mluví za sebe sama fakta lidského života a praktikování lidské sexuality s jejími hroznými problémy, existujícími od doby zfabrikování lidských tvorů.

Dosud zjevené pravdy o sexualitě obecně a lidské pohlavnosti zvlášť - ač byly správné a platné - nenabídly ještě plné a vyčerpávající pochopení její povahy, obsahu a praxe. Existuje velká a hluboká záhada ohledně sexuality obecně a lidské sexuality zvlášť, jaká vám nebyla svěřena či vysvětlena v přijatelných a pochopitelných termínech. Nic nemohlo být zjeveno v tomto ohledu, dokud Nová přirozenost Pána Ježíše Krista nebyla plně ustanovena a nestala se navěky funkční. Jak vidíte, je zde přímá závažná souvislost této záhady s Novou přirozeností Pána Ježíše Krista. Na druhé straně však tvoje váhavost, Petře, ve věci pojednávání s touto otázkou a strach, že budeš odvržen svými fyzickými přáteli, poněkud zdržela toto přenášení. Nyní však nastal čas překonat tyto negativní pocity a s otevřeností srdce a mysli započít s přenosem toho, co následuje.

Pokud si vzpomínáte z dříve zjevených idejí o sexualitě, byla toto pojata jako všezahrnující nástroj sdílení; jako motivující faktor tvořivosti; jako prostředek pro získání větší a lepší znalosti vlastního Stvořitele, jiných a sama sebe; jako hybná síla života; jako prostředník vzájemného požitku, radosti a rozkoše. V pojetí lidské sexuality je jí taktéž násilně použito pro jediný možný způsob plození a udržování lidstva naživu tím, že ho zásobuje novými, početnými členy.

Co pobouřilo většinu čtenářů a některé z tvých bývalých „přátel“, Petře, ve věci pojmání sexuality, nebylo výše uvedené vyličení či definování pohlavnosti, nýbrž předkládaný způsob jejího praktikování. V novém pojetí sexuální praxe se naznačuje, že pravé praktikování sexuálního vztahu z hlediska jejích duchovních principů se nemůže omezit na vše ostatní vylučující, ohraničující a omezující sexuální vztah v rámci manželského svazku. Jinými slovy: Mnoho čtenářů Nového zjevení usoudilo, že Dr. Petr F. učí a schvaluje cizoložství, smilství a promiskuitu (tak, jak je tyto čtenáři definují a chápou). Jediné, čeho si tyto čtenáři pohodlně nepovšimli, bylo uvedení toho, že za nynějších podmínek lidské tvorové nejsou dokonce ani fyzicky vybaveni pro praktikování takové sexuální modality. Zároveň bylo zdůrazněno, že když se někdo dostane do sexuálního vztahu s kýmkoliv opačného pohlaví - ať je ženatý / vdaná či nikoliv, nemá se takový jedinec horempádem označit za cizoložníka či smilnici. Takové individuum může a taky nemusí být cizoložným či smilným, vše záleží na povaze, obsahu a jakosti jeho záměru, s jakým se vchází do takového poměru.

Rovněž se znovu definoval pojem cizoložství a smilství a pohlíží se na něj z vhodnější perspektivy. Jak jste si dobře všimli, lidské pojmání cizoložství a smilství se primárně omezuje na fyzický sexuální poměr. Jeho neoprávněné omezení se vztahuje na jakýkoliv sexuální vztah mimo manželského pouta, bez ohledu na to jaký byl záměr, či důvod a motivace pro takový poměr. Jinými slovy: Kdo má sexuální vztah - ať svobodný či ženatý/vdaná - s jinou osobou než vlastní manželským protějškem, bez ohledu na to proč takový poměr byl podniknut, je bezvýhradně považován buď za cizoložníka(ci), nebo za smilníka(ci). Nikdy, nebo jen zřídka se berou v úvahu jiná pojetí cizoložství či smilství.

Aby se tato situace vyjasnila, probereme ještě jednou tyto pojmy.

V Bibli Svaté, v níž se vždy jedná o duchovní otázky, zabývá se pojem cizoložství a smilství hlavně jedincovým vztahem k Bohu. Ale při vylíčení tohoto vztahu užívá Bible Svatá lidskou vnější řeč. Používá příkladů z lidských zevnějších vztahů, aby se tak niterně sdělovala duchovní fakta o vztahu lidských tvorů vůči jejich pravému Stvořiteli.

Avšak lidští tvorové, prodlévající v zevnějších, usoudili, že Bible Svatá se zajímá doslovně o fyzické sexuální návyky a praktiky lidských tvorů. Tento falešný úsudek vedl apoštola Pavla k tomu, že vypracoval tu nejvíce omezující filosofii lidské sexuality, jaká kdy byla pojata. V rámci zrady křesťanství bylo učení Pavlovo v této věci bezvýhradně akceptováno a vnuceno většině členů křesťanských církví a bylo posíleno všemožnými sociálními, občanskými, kriminálními a morálními zákony, pro tento účel zfabrikovanými.

Z hlediska Nového zjevení existuje několik úrovní cizoložství a smilství:

1. duchovní cizoložství a smilství;
2. duševní cizoložství a smilství;
3. fyzické cizoložství a smilství;
4. sexuální cizoložství a smilství;
5. sociální a právní cizoložství a smilství;
6. morální cizoložství a smilství; a
7. ekologické cizoložství a smilství;

Definice a obsah jakéhokoliv druhu cizoložství a smilství se neurčuje podle procesu samotného aktu, jak to definují lidští tvorové, nýbrž podle kvality, obsahu a povahy úmyslu, motivace a důvodu, s jakými takový čin byl spáchán.

Duchovně nikdo není souzen podle procesu samotného činu, ale podle určujících faktorů, s jakými ten který čin byl podniknut. Náležitý, spravedlivý soud nemůže být pronesen nad nikým jen na základě procesu samotného aktu, nevezmou-li se v úvahu vyvolávající intencionální faktory. Majíce na mysli tento princip a toto pravidlo, podívejme se krátce na rozličné úrovně či aspekty cizoložství a smilství.

V pojetí této pozice Nového zjevení duchovní cizoložství označuje počáteční přijetí Nové přirozenosti Pána Ježíše Krista s následným odvrácením se od Něho/Ní a preferováním všelijakých jiných duchovních a náboženských hnutí, existujících na vaší planetě. Tato definice je použitelná kdekoli a kdykoli, nejen na vaší planetě. Duchovní smilství v této souvislosti značí přímé odmítnutí přijmout Novou přirozenost Pána Ježíše Krista a na místo toho se dává přednost jakémukoliv jinému existujícímu duchovnímu anebo náboženskému hnutí.

Duševní cizoložství značí počáteční přijetí pozitivních myšlenek, pocitů, idejí, konceptů, vůle, úmyslů, motivací, chování a postojů s ohledem na kohokoliv či cokoliv a pak odvrácení se od toho všeho a preferování jejich negativních protějšků, jak jsou definovány neduchovním negativním stavem. Duševní smilství značí popření, že existuje něco jiného než mentální procesy negativního stavu nebo že něco jiného je zapotřebí přijímat a praktikovat.

Fyzické cizoložství značí přijmout vlastní zevní tělo a mysl jako duchovní souvztažnost idejí Nejniternější duchovní mysli, pak se odvrátit od těchto idejí a přisoudit veškerou hodnotu a význam života těm nejzevnějším aspektům vlastního života. Ale to také znamená užívání, využívání a zneužívání svého fyzického těla a své vnější mysli bez toho, že se o ně náležitě pečuje a udržují se v rovnováze s ohledem na všechny jiné aspekty mysli po té, co byl učiněn počáteční závazek, že se to bude dělat a skutečně se i tak na chvíli činilo. Fyzické smilství označuje, že se odmítlo přijetí jakéhokoliv jiného zdroje života než pouze fyzického a odmítnutí toho, že existuje něco jiného než pouze přírodní úroveň Stvoření. Též znamená odmítnutí potřeby zrovnovážení všech aspektů vlastního života.

Sexuální cizoložství znamená počátečně přiznat fakt, že sexualita je všeobsáhlý nástroj sdílení, vzájemného prospěchu, obecného blaha, společného požitku, potěšení a radosti, jakožto i pramen pro získání většího poznání Pána Ježíše Krista, jiných a sama sebe - avšak při pozdějším aplikování tohoto faktu užívat sexuality pro docela sobecké důvody a manipulování, užívání, využívání a zneužívání jiných. Toto je nejhorší forma cizoložství. Sexuální smilství znamená popření existence jakéhokoliv jiného aspektu než pouze fyzického a žádný ohled na sexuální potřeby jiných, než na svou vlastní rozkoš, své tělesné uspokojení a naplnění.

Jak vidíte podle tohoto pojmání sexuálního cizoložství a smilství, není tento akt omezen na vztahy jiných než manželských partnerů, a že vztah mezi manželi může být také cizoložným a smilným, přistupuje-li se ke styku s nedobrymi úmysly, nevhodnými motivacemi a nepravými důvody.

Sociální cizoložství znamená předstírání, že někdo žije, vydává se ze sebe, koná všemožné činy, pracovní výkony a projevy v zájmu všech (a ví, že tak tomu má být), avšak ve skutečnosti to dělá vše kvůli sobě, užívaje společnost pro své vlastní sobecké cíle na místo toho, aby služba společnosti byla cílem všeobecného blaha. Sociální smilství značí, že se společnost bere jako služebník v zájmu vlastních potřeb bez jakéhokoliv ohledu na potřeby členů společnosti.

Morální cizoložství je něco myslet, cítit a věřit a zároveň říkat, vyjadřovat se a jednat zcela opačně; vědět, že je to špatné, avšak stejně to činit. Morální smilství znamená přijmout tento způsob života jako jedině možný a vhodný, provádět ho s veškerou vehemencí a nebrat v úvahu jiné možnosti.

Ekologickým cizoložstvím je považovat počátečně vlastní životní prostředí za odraz sentimentální mysli a z té pozice pečovat o vlastní prostředí v souladu s principy vyváženosti a ekologie, ale zároveň užívat vlastní prostředí způsobem ničivým, bezohledným a sobeckým, věda, že tak činit je špatné. Ekologické smilství znamená odmítat jakýkoliv ohled na vlastní prostředí a užívat, využívat a zneužívat jej nevybíravě jako pramene pro vlastní cíle bez ohledu na jeho ekologii a potřeby vyváženosti.

V hlubším smyslu všech těchto aspektů cizoložství být cizoložným značí vědět, že něco je správné a pravdivé, ba i zevně to podporovat, ale přitom bažít a záměrně činit, co je opakem té znalosti a pravdy. Naproti tomu v hlubším smyslu všech aspektů smilství být smilným značí provádět věci úmyslně jen ve vlastním zájmu, aniž by se bral v úvahu kdokoliv jiný nebo aby se uvážily jiné úrovně reality než to, co se myslí, že je realita. Klíčovým slovem zde je „úmyslně“. Činit něco naschvál, ať je to s pozitivním či negativním úmyslem, určuje stupeň cizoložství a smilství jak v jednoduchých, tak i v složitých aktech.

Jednou ze záhad sexuality obecně je její přímý vztah k hybné síle života i to, že je nástrojem pro vytváření životních forem. Kvůli této záhadě je sexualita přímým účastníkem při nadělování těchto životních forem jejich obsahem, významem, účelem, projevením, zpřítomňováním a uskutečňováním. Tato role sexuality činí ji jedním z nejmocnějších nástrojů vlivu na formaci rozličných životních stylů a modalit vztahů, jaké existují ve Stvoření, v zóně vymístění i na planetě Nula.

Pro tuto osudově závažnou roli není nahodilé, že se sexualita stala pseudotvůrcům terčem jejich největšího genetického pozměňování, zmrzačování, zpržňování a zfalšování jejího významu, účelu, uplatňování a praktikování. Trvalo jim nejdéle, než přišli na typ sexuality, která by byla nejen co nejvíce vzdálena čemukoliv, co by se považovalo za pravou sexualitu pozitivního stavu Stvoření, ale také aby byla jakoby sankcionována Bohem, jako jediné možná modalita pro praktikování ve Jsoucnu a bytí.

Takže se pseudotvůrcům podařilo zfabrikovat typickou lidskou sexualitu, jaká nemá nic, nebo jenom velice málo společného s tím, jak se pojímá, chápe, sdílí, praktikuje a projevuje sexualita kdekoli jinde ve stvoření a jeho multivesmírech. V tomto ohledu se může říci, že lidská sexualita je výtažek nepřirozenosti, abnormálnosti, perverze, zmrzačení, nemožnosti a smíšeniny elementů co nejrozpornějších a nejnesmiřitelnějších kvalit. Aby se zopakovalo: lidská sexualita je něco zcela nemožného, co se učinilo možným nepřirozenou, násilnou kombinací prvků, nemajících mezi sebou NIC společného a držících ve své formaci speciálním typem duchovní, korespondenční, magické a genetické vazby, jakou lidská mysl ani zdaleka nemůže pochopit.

Je nutno chápat, že jedna ze záhad sexuality se může nalézt ve faktu, že sexualita je bránou, kterou vchází pravý život do svých forem a nositelů. Ten, kdo má klíč od té brány, může mít největší vliv na to, jak život v této formě nebo v tom nositeli bude naplňován. Kdyby pseudotvůrci nechali sexuální strukturu pozitivního stavu nedotčenou, byli by ve svém úsilí zcela selhali, neboť sexualita je vodičem životních energií a jejich veškerého obsahu způsobem co nejtajemnějším a záhadným. Do svých nositelů uvede vše, co do ní bylo vloženo. V pozitivní konotaci sexuality, přicházející od Pána Ježíše Krista, je tato vodičem všech náležitých životních idejí a jejich pravého duchovního pramene, čímž činí ten život pravdivým, pravým a Jsoucím naživu. Z tohoto důvodu se nic nemůže učinit ve věci změny takového života, ledaže jeho vodič bude podroben úplné změně struktury a bude napojen na pramen jiný, než je Pán Ježíš Kristus a Jeho/Její pravé duchovní principy.

Takže se pseudotvůrci pustili do rozsáhlého experimentování se sexualitou, jež trvalo mnoho milionů let, až posléze přišli na nejpříznivější kombinaci, jež se odrazila v tom, co je vám známo jako lidská sexualita. Do té doby nic podobného neexistovalo ani nebylo počato.

Hlavním účelem pro fabrikování lidské sexuality bylo odpojit od jejího pravého duchovního zdroje - Pána Ježíše Krista, a tak jí zabránit, aby přiváděla pravý život, a napojit ji na neduchovní zdroj, ze kterého by přiváděla nanejvýš nepřirozený, zprzněný, zvrácený, zfalšovaný a nemožný život - lidský život. Docílit něčeho takového bylo nejtěžším úkolem a mnoho nezdarů potkalo pseudotvůrce v jejich experimentování v tomto ohledu. Problémem je to, že sexualita je integrálně spojena s pravým životem a s jeho bytím naživu. Jakýkoliv pokus přerušit spojení s jejím pramenem končí téměř okamžitě smrtí.

Co se mělo učinit, bylo to, aby se přišlo na nějakou neobyčejnou kombinaci protichůdných sil, spojených dohromady takovým způsobem, aby se předstíralo, že jsou vskutku naživu a živoucí, a napojit ji téměř ihned na sexualitu, zatímco se tato současně odpojuje od pravého zdroje života. Předstíraný život měl být téměř totožný se svým originálem, aby tak sexualita byla donucena stát se vodičem této nové formy neobyčejného a nemožného „života“.

Ve skutečnosti došlo zde k tomu, že pravá sexualita, jak se pojímá a praktikuje v pozitivním stavu všemi lidmi, byla nahrazena či obklopena předstíranou - zfabrikovanou z různých prvků, vzatých z pravého sentimentního života. Tato padělaná sexualita čili pseudosexualita se stala vodičem lidského života, uklohněného z idejí, vyzařovaných z negativního stavu pekel.

Úplné odstranění pravé sexuality z jakéhokoliv druhu života, včetně života lidského, není možné, protože jsou vodičem pravého života, sexualita funguje jako elektrické vedení, které vede elektrinu - v tomto případě pravý život. Takže bez toho vedení by žádná elektrina nepřicházela. (Je zde tajemství souvztažnosti mezi rolí sexuality a fyzickým fenoménem elektrické a magnetické síly. Co se týká této skutečnosti, fyzické fenomény elektrické a magnetické síly jsou vlastně nanejvýš přímou souvztažností této role sexuality v jakémkoliv smyslu. Ve skutečnosti by takové fenomény nemohly existovat nebo se projevit v přírodě, kdyby tato duchovní realita sexuality a její role neměla své místo v jsoucnu a bytí.) Avšak toto vedení lze odvést, izolovat a skrýt a předělat jeho strukturu tak, aby mohlo vést pouze velice omezené množství toho života, postačující právě jen k tomu, aby udržoval zdánlivost života v jakékoliv životní formě. Zároveň je možné použít zbytku potenciálů toho vedení tím, že se napojí na nějaký jiný pramen pa-života, nutíce jej k tomu, aby byl vodičem této neobyčejné a nemožné smíšeniny všeho, co jen vás napadne do toho vložit.

A takto byla lidská sexualita zfabrikována. Proces a prostředky, jakými došlo k té fabrikaci, jsou tak složité a zamotané, že lidská mysl nemá žádné korespondující představy, pojmy, obrazy a slova, které by mohly pomoci k pochopení a uhádnutí, jak to vše bylo vykonáno. Byla by to marná práce snažit se o to, abyste aspoň matně něco pochopili.

Současně - v procesu této fabrikace - byla vštípena do lidské mysli vrozená představa o tom, že lidská sexualita a to, jak se jí rozumí, jak se praktikuje a jaký má mandát od různých duchovních, náboženských, morálních, sociálních a právních zákonů, je něčím jedině možným, správným a zbožným. Tím, že tato idea je geneticky zakořeněna v lidské mysli i v lidském těle, je téměř nemožné pro lidské tvory mít o sexualitě jiné

ponětí. Není divu, Petře, že mnozí lidští tvorové i někteří z Tvých bývalých „přátel“ se odvrátili od Nového zjevení díky jeho revolučnímu učení o sexualitě.

Co pseudotvůrci v tomto ohledu docílili, bylo to, že do lidského životního systému vnesli propracované pocity viny, hanby, trapnosti, hnusu a odporu vůči jakékoliv jiné modalitě pohlavního života. Takže pro většinu lidských tvorů myslet či toužit po nějaké jiné modalitě sexuálního života vede k vyvolání těchto nepříznivých pocitů, které jim způsobují nesčetné sexuální a jiné duchovní, mentální a fyzické problémy, nevedoucí k ničemu jinému než k sexuálním perverzím, pohlavním chorobám, syndromu získané imunní nedostatečnosti (AIDS), k utrpení a veškeré bídě.

Na neštěstí tento bídný důsledek jen posiluje tradiční lidské pojmání sexuality, které vám říká, že kdyby se žilo v pohlavním životě tak, jak to schvalují všechny lidské zákony a společenská očekávání a tradice, neskončilo by se v takové bídě, ať se projevuje v jakékoliv formě.

Takže v zásadě lidští tvorové mají málo na vybranou, pokud žijí v lidském životě, než praktikovat svou sexualitu tak, jak byla schválena jejich různými zákony. A přece - jak bylo řečeno shora - v pojetí a praktikování lidské sexuality není v struktuře, obsahu, pojmání a praktikách lidské sexuality nic vpravdě normálního, zdravého, náležitého, morálního, duchovního, zákonného a čehokoli jiného. Nejhlavnějším důvodem pro to je, že je napojena na nepravý zdroj 95 procenty své celkové kapacity. Pouze méně než jejich pět procent je napojeno na pravý zdroj.

Avšak aby se zajistilo, že to minimální spojení lidské sexuality s pravým zdrojem neovlivní jeho lidskou orientaci v pozitivním smyslu, bylo pojmání a ponětí toho zdroje nehorázně zprzněno, zfalšováno, překrouceno a zmrzačeno v takovém rozsahu, že se nepodobá žádným způsobem své původní identitě. Takto bylo prospívání lidské sexuality bezpečně zajištěno do nekonečna.

Ve chvíli, kdy píšeš tato slova, Petře, prožíváš slabé proudění pocitu mrzutosti, neochoty a zhnusení, což ti chce říci, že to, co jsi právě napsal, musí být naprostý nesmysl, fabrikace tvé vlastní představivosti nebo nějaké podivné vnuknutí ze strany jakéhosi negativního ducha či démona. Tento tvůj zážitek, Petře, jen dokazuje fakt, který se zde probírá ve věci lidské sexuality. Být nadělen typickou lidskou sexualitou, znamená být také nadělen geneticky zakódovanými pocity hnusu, viny a odporu vůči všemu, co se staví proti lidskému pojmání sexuality. Ale prosím, aby ses naladil na těch méně než pět procent napojenosti lidské sexuality na Dárce života. Tvá duchovní intuice z té oblasti ti říká něco docela jiného. Existuje ohromná afinita a vnitřní jistota ve všem, co se zde předkládá. Naslouchej té niterné intuici - „slabounkému tichému hlasu nitra“ a nevěnuj pozornost těm vnucujícím se negativním pocitům v této věci.

Při pohledu na tato fakta, jaké jsou tedy fundamentální rozdíly mezi sexualitou obecně a lidskou sexualitou zvlášť ?

Některé odlišnosti lze formulovat a vytyčit. Jiné jsou takového rázu, že nemohou být pochopeny omezeným lidským rozumem. Jeden z hlavních rozdílů se najde ve shora uvedeném faktu, že lidská sexualita ve více než 95 procentech je napojena na nepravý zdroj života. Proto v převládající většině situací přivádí a sděluje lidské mysli špatné ideje, vjemy, chápání a zkušenosti života ve všech jeho aspektech. Takže toto blokuje v lidském vědomí pravou realitu jsoucnou a bytí na všech jeho úrovních. Kvůli této situaci nemají lidští tvorové žádnou představu o tom, co je vlastně život a sexualita. Tím, že jsou izolováni a separováni od všech ostatních bytostí ve Stvoření a v zóně

vymístění, nemohou zkušenostně porovnat se všemi jinými svůj život a sexualitu, jak je sami chápou, pojmají a praktikují. Nemajíce žádnou znalost o nikom a ničem jiném ve jsoucnu a bytí, lidští tvorové mají tendenci učinit závěr, že není možné žádné pojmání, chápání a praktikování sexuality.

Naproti tomu v pravé realitě sexuálního života všech sentientních entit pozitivního stavu je sexualita spojena s pravým zdrojem skutečného života - Pánem Ježíšem Kristem a se všemi Jeho/Jejími duchovními principy. Kvůli této spojitosti jim jejich sexualita přivádí a sděluje jenom správné a ryzí ideje o životě a všech záležitostech prožívání a praktikování jejich sexuality za tím účelem, jaký byl ustanoven a sdělen Pánem Ježíšem Kristem.

Další hlavní a fundamentální rozdíl je v tom, že lidská sexualita je zcela a úplně externalizována a naplněna tělesností. Má velmi málo duchovního spoluoznačení a jen velmi zatemnělé spoluoznačení duševní ve formě vágního pocitu naplnění a uspokojení. Kvůli tomuto postavení lidské sexuality nikdy nemůžete během pohlavního styku dojít k opravdové, všeobsažné vzájemnosti mezi mužem a ženou. Fakticky jsou uzamčeni ve své vlastní zkušenostní modalitě, jež se nemůže sdílet jinak než zevním pozorováním či vokálními projevy, které doprovázejí takový styk.

Avšak vyložení těchto vokálních projevů a zevního pozorování je velice ubohým faktorem sdílení niterných prožitků v tomto procesu, neboť slova a tělesný výraz mohou se buď předstírat, anebo nejsou s to přivádět k opravdovému stavu a procesu té zkušenosti. Takže lidští tvorové si nikdy nemohou být jisti tím, co jejich sexuální partner skutečně prožívá v průběhu sexuálního spojení. A nejen to, ale jsou velice často zmateni i ohledně svých vlastních osobních či soukromých prožitků, takže často skončí s pocity prázdnoty, ponížení a deprese.

Jako klinický psycholog, Petře, víš až příliš dobře, jak mnoho lidských žen je ošizen o pravou zkušenost dokonce svého vlastního orgasmu. A co říkat o lidských mužích, co jsou frustrováni možností impotence a předčasné ejakulace ? A mnoho jiných takových problémů, které souží lidské tvory a které jim nedovolují prožívat lidskou sexualitu dokonce v rámci jejich vlastní nesmírné omezenosti. Toť výsledek zvnějškovatění a příklonu k tělesnosti u lidské sexuality.

Struktura lidské sexuality je těsně spjatá s její anatomickou strukturou. Lidské pohlavní orgány byly úmyslně umístěny v nejnešikovnější a nejméně pohodlné pozici, ve které je uměním udržet sexuální spojení na delší dobu bez svalových křečí či tělesné bolesti či bez nějakých jiných nepříjemných tělesných symptomů, které komplikují zkušenost opravdové radosti při pohlavním styku. Jedinec musí být velmi vynalézavý, aby získal znalost a zkusil nové sexuální pozice a způsoby styku, chce-li plně využít lidské potenciály své sexuality.

U lidského muže schopnost angažovat se v sexuálním spojení závisí jedinečně na dosažení a pak udržení dostatečně dlouho trvající erekce jeho penisu. Kvůli všemožným předsudkům, předpojatostem, pověrám i jiným duchovním, duševním i tělesným problémům není tento počinek vždy možný. Příliš mnoho zevních i vnitřních faktorů může nepříznivě ovlivnit tuto schopnost. Je zde tedy závislost na příliš velkém množství jiných činitelů, které jsou zdánlivě nad síly jakéhokoliv lidského muže. A když – vůbec – li - se erekce docílí a udrží po dostatečně dlouhou dobu, kolik lidských mužů je s to mít další erekci ihned po ejakulaci ?

Sexuální cyklus lidského muže a lidské ženy nikdy není náležitě sladěn. Muži docházejí k orgasmu rychleji než ženy. Není snadno pro ně docílit simultánního orgasmu stejné intenzity v průběhu pohlavního spojení. Některé lidské ženy jsou schopny prožít mnohonásobné orgasmy, některé vůbec žádné. Kolik lidských mužů je schopno prožít mnohočetné orgasmy? Ne příliš mnoho, jsou-li vůbec nějaké.

Největším frustrujícím činitelem lidské sexuality je to, že i když je tato nejintimnějším prostředkem daným lidským tvorům k tomu, aby mohli zažít blízkost jiné osoby, nedovoluje nikdy vzájemná pohlavní zkušenost pronikat do partnerových myšlenek, pocitů, emocí, stavů a procesů ve smyslu prožití jedinečné konfigurace partnerovy osobnosti. Dokonce i při takovém intimním vzájemném sdílení - třeba primárně fyzickém - zůstávají si jeden druhému hádankou. Bez ohledu na to, jak často se věnují sexuálnímu spojení, nehledě na to, jak dlouho se navzájem znají, přesto vždy něco velmi důležitého zůstane pro oba navzájem skryto. Důvodem pro tuto situaci s lidskou sexualitou je to, že je odpojena od svého pravého duchovního a duševního pramene. Nedostatek této osudově závažné a životně důležité napojenosti je neustále přítomen v průběhu pohlavního styku i po něm, ač většina lidských tvorů není schopna hmatatelně ukázat, co tak bolestně postrádají.

Nikdo neví, či jen velmi málo lidských tvorů ví, že přerušení tohoto spojení je hlavní příčinou všech tragédií lidské sexuality. Pomocí prapodivné struktury a prazvláštního duchovního, duševního a tělesného pozměnění stala se lidská sexualita nástrojem negativního stavu k tomu, aby udržovala lidské tvory v zaslepenosti a činila je neschopnými prožívat všeobsáhlost sdílení se s kýmkoliv jiným. Toto všeobší vzájemné sdílení by jim mohlo umožnit objev povahy pozitivního stavu, který má své kořeny v takovém sdílení - a otočit se zády k negativnímu stavu. Toť důvod, proč lidská sexualita byla uzpůsobena tak, jak je.

Jinou hrubou omezeností lidského těla ve vztahu k sexualitě je to, že citové a sensorické schopnosti lidských tvorů jsou nesmírně úzké co do pole působnosti a frekvence. Svými tělesnými orgány jsou lidští tvorové s to vnímat a pociťovat pouze v krajně omezeném rozsahu, jsouce připraveni o možnost percepce jakýchkoliv jiných frekvencí pod nebo nad tím rozmezím. A nejen to: Jejich smyslové fyzické orgány neodrážejí správně skutečnost toho, co vnímají.

Takže máte zde dva omezující faktory: První je v tom, že mnohé bohaté zkušenosti se lidským tvorům vyhýbají kvůli jejich neschopnosti vnímat a prožít věci, jež jsou mimo dostupný rozsah a danou frekvenci. Druhý se týká toho, že to, co je v tom rozmezí a co má tu frekvenci jejich percepce a zkušenosti, neodráží pravou realitu vnímaného jevu. Jinými slovy to, co vnímají jako skutečnost, není vpravdě skutečnost, ale buď zkreslená realita, anebo něco docela falešného. Z toho důvodu ať se prožívá lidskými tvory cokoli během sexuálního spojení, jakožto i v průběhu čehokoliv jiného, je buď zkreslené, nebo falešné, či mimo rozsah a frekvenci jejich smyslových percepčních schopností.

Dobrym příkladem pro tuto situaci je to, že každá sentientní entita, jakožto i vše živé včetně lidských tvorů, zvířat, rostlin atd. vyzařuje nepřetržitě jedinečnou sféru, specifickou pro jejich povahu, ve formě vln, energií, barev, světla, vůní a čeho všeho. Tato sféra je odrazem a obsahem všech kategorií, atributů, rysů a vzorů unikátní struktury a dynamiky každého jedince a individualizované životní formy. Žádný z lidských tvorů nebo jen mizivé množství z nich, a to krajně omezeně, může vnímat tyto sféry, které nesprávně nazývají aurami. Avšak ti, co jsou schopni poněkud vnímat

tyto tak zvané aury, nejsou s to dedukovat něco zvláštního o povaze jejich emanátorů, vyjma velmi obecných a nepřesných pojmů.

Jak vidíte z toho všeho, jsou lidské percepční a senzorické schopnosti enormně omezené a jednostranné, poskytující jim ve většině případů nesprávné či falešné vjemy o realitě a vnímání jeden druhého. Když se všechny tyto faktory vezmou v úvahu, pak jaký druh sexuálních vztahů, ba vlastně jakýchkoliv vztahů, se může lidskými tvory docílit? Velice omezený, převrácený, nenaplněný, neuspokojivý a po většině prázdný a bez jakéhokoliv významu. Tím, že nemají možnost jiného zkušenostního porovnání s ničím jiným, než co je jejich vlastní, nemají lidští tvorové fakticky žádnou zkušenost opravdové sexuality, ba ani žádnou jinou zkušenost. Jejich vztahy jsou zcestné, nereálné. (Ty bys, Petře, řekl, že „zapáchají“.)

Naproti tomu je duchovní, duševní, tělesná a anatomická struktura sexuality v pozitivním stavu docela odlišná ve srovnání s lidskou pohlavností. Sexualita ve své pravé konotaci je prožívána, předkládána a sdílána simultánně a synchronně duchem, duší i tělem v jednotě, harmonii a jednotnosti své funkce. Niterné, vnitřní a zevnější aspekty sexuality působí dojmem a jsou vyjádřeny jako jedna, nerozlučně prožívaná zkušenost.

Pohlavní orgány sentientních entit pozitivního stavu jsou vytvořeny a umístěny tak, aby poskytovaly plnost obsahu a kvality jedinečnosti jedincovy duchovnosti, duševnosti a tělesnosti. Takže pravé sexuální spojení nikdy není omezeno jenom na vnější zkušenost vagíny s penisem v sobě a penisu ve vagíně.

Ačkoliv sentientní entity pozitivního stavu mají pohlavní orgány s fyzickými komponentami, jež odpovídají souvztažně s lidským sexuálním orgánům, je jejich struktura, funkce, účel a začlenění v rámci celku sentientního systému docela jiného druhu. Především jsou tyto orgány vždy ve stavu připravenosti pro sdílení za jakýchkoliv podmínek. Jejich funkce a schopnosti jsou zcela kontrolovány sentientní vědomou myslí (nemají žádnou nevědomou mysl!). Jak muži, tak i ženy jsou schopny prožívat mnohočetné orgasmy stejnou měrou.

Průběh sexuálního spojení v pozitivním stavu může být pojímán takto:

Každá sentientní entita vyzáří naprosto jedinečnou viditelnou sféru, v níž jsou plně obsaženy a odrážejí se jedinečné kvality duchovní, duševní a tělesné povahy její osobnosti. Tato sféra je nabitá sexuální energií, která přenáší tyto jedinečné kvality komukoliv, kdo se vyskytuje nablízku zmíněnému individu a kdo se otevře tomuto sdílení.

Jsou dva rozličné aspekty, vyzařované z této sféry. Jeden je sexuální, otevřený a vnímatelný pouze osobě opačného pohlaví - od muže k ženě a od ženy k muži. Druhý je obecný, otevřený a vnímatelný kýmkoliv. Tyto dva aspekty mají různou funkci, ale oba jsou používány za účelem sdílení jedincových jedinečných charakteristik na různé úrovni života. Sexuální aspekt je nejvíce jedinečný v tom smyslu, že není žádným duplikátem téže struktury a obsahu. Má v sobě velmi zvláštní rys, včleněný do něj Pánem Ježíšem Kristem za tím účelem, aby se prožíval soukromý, intimní a osobní vztah k Němu/Ní a k feminitě a maskulinitě obecně.

Než dojde k pohlavnímu spojení, je k případnému sexuálnímu partnerovi vyslán vnímatelný signál. Setká-li se ten signál s příznivou odezvou, vrátí se k vysílateli, naplněn jedinečnou a neobyčejně přitažlivou a vzrušující vůní a v neobyčejném

duchovním, duševním a tělesným naladěním. V případě nepříznivé odezvy se navrátí signál zpět ke svému vysílateli, přinášeje zvěst o vděčnosti a ocenění toho, že byla poskytnuta možnost účastnit se té jedinečné zkušenosti, pro kterou přijímatel v té chvíli nabyt připraven. Jak muž, tak i žena jsou si rovni v tom, že jsou jak stranou vysílací, tak i přijímací.

V průběhu sexuálního spojení se vyšle a obklopí přijímatele jedinečná sexuální sféra, obsahující unikátní rysy jedincovy maskulinity či femininity, jakožto i všechny jedincovy osobnosti ve všech jejích duchovních, duševních a tělesných aspektech ve vyrovnané míře a vybalancovaně. Pak se přijímatel stává zároveň i vysílatelem, jenž obklopí svou vlastní jedinečnou sexuální sféru vysílatele, který se také stane přijímatelem. V průběhu tohoto obklopení a úplného prostoupení navzájem splynou a rovnou měrou si vymění celý obsah svých osobností, všechny své unikátní sexuální charakteristiky, jakožto i své duchovní, duševní a tělesné stavy. V průběhu té výměny dojde k několika věcem:

1. Každý účastník získává jedinečnou zkušenost o tom, jaká druhá osoba je a jak funguje. Pamatujte si, prosím, že každá osoba je nekonečně a věčně jiná. Nejsou možné dvě stejné zkušenosti dokonce ani u téže osoby, jste-li s ní v pohlavním styku. Vždy se zažívá něco nového a odlišného.
2. Jedna osoba prožívá druhou osobu v sobě a zároveň i sama sebe v té osobě.
3. Jedna osoba prožívá sebe v jiné osobě a zároveň v samé sobě s neobyčejnou intenzitou a jasností.
4. Jedna osoba prožívá, jak ji druhá osoba prožívá v sobě.
5. Jedinečná zkušenost jednoho druhým ve stavu splynutí (nic podobného nikdy dříve neexistovalo).
6. Neobyčejná zkušenost jedinečné přítomnosti Pána Ježíše Krista v nitru té osoby a ve vlastním nitru, výměna a splynutí toho prožitku.
7. Úplně nová a jedinečná zkušenost aspektu života, jaký se nikdy dříve nevyskytoval v žádné modalitě zkušenosti.

V průběhu této mnohočetné zkušenostní modality, kdy všechny aspekty té modality se vzájemně obmění a splynou, uskuteční se duchovní, duševní a fyzická přítomnost Pána Ježíše Krista, přinášející tímto způsobem zcela novou zkušenost plnou rozkoše, nanejvýš blaženou a nanejvýš neobyčejnou, jež vyvrcholí v úžasném duchovním, duševním a tělesném orgasmu.

V průběhu toho orgasmu dojde k dvěma důležitým věcem;

1. Je odhalen a prožíván úplně nový, tímto neznámý aspekt Přirozenosti Pána Ježíše Krista, přirozenosti vysílatele a přijímatele a obráceně (nyní tedy víte, proč v dřívější porci Nového zjevení byla sexualita

pojata jako jeden z nejdůležitějších nástrojů pro získání větší, hlubší a důslednější znalosti, pochopení a lásky vůči Pánu Ježíši Kristu, jiným a samému sobě).

2. Zrodí se úplně nová, dosud nepřístupná a nemyslitelná idea, již Pán Ježíš Kristus ihned nadělí nový individuální sentientní život, aby se stala svéprávnou, jedinečnou, svobodnou a nezávislou sentientní entitou.

Tím, že jde o jedinečnou zkušenost, pak aby bylo možno získat nekonečné množství rozličných jedinečných prožitků pro obohacení a zvelebení vlastního života a pro radost, slast, rozkoš a jejich výměnu, jakožto i pro získání větší vědomosti, porozumění a lásky vůči Pánu Ježíši Kristu, vůči jiným a samému sobě, taková zkušenost se nikdy nemůže omezit pouze na jednu osobu.

Nicméně tato situace nevyklučuje možnost něčí volby být v duchovním manželství s jednou osobou na věčnost. Ale takové duchovní manželství nemá co činit s nějakou výhradností, majetnickým ovládním, žárlivostí a jinými negativními jevy, tak názorně viditelnými v lidských manželstvích. Opravdové duchovní manželství již pro svůj vlastní růst, svou progresi a své vylepšování nejen že podporuje takovou nekonečnou rozmanitost sexuálních prožitků s jinými jedinci opačného pohlaví, nýbrž je požaduje jako něco integrálně potřebného pro udržování takového manželství.

Toto sdělení o sexualitě a duchovním manželství je mnohými čtenáři této knihy, jakožto i předešlých knih zprostředkovatele tohoto přenosu přijímáno s velkými potížemi a působí až to, že jej úplně zavrhnou a odvracejí se od Nového zjevení. A přece - při pohledu na výše uvedená fakta - je jen logické usoudit, že jinak se věci mít nemohou.

Avšak inherentně a geneticky je v lidských tvorech zakořeněna neochota, ba averze vůči tomuto pojmání sexuality, což činí téměř nemožným, aby spatřili tuto překrásnou logičnost. Aby se znovu zopakovalo, každý, kdo čte tuto kapitolu, má Bohem darované právo a výsadu přijmout či odvrhnout, co je zde o této věci zjeveno. Nikdo není nucen čemukoliv věřit. Když někdo nemůže vidět logičnost této situace a tohoto uspořádání, pak se nebude moci přesvědčit ani žádnými jinými důvody.

Avšak jsou ještě jiné záhady o sexualitě, které je třeba odhalit. Budou zjeveny v následujících bodech:

1. Vezme-li se do úvahy fakt, že hlavní obecnou rolí sexuality je být vodičem života od jejího ryziho pramene k jeho rozličným formám - tedy sdělovat všechny náležitě, správné a pravdivé ideje života - pak pro věčné přežití všech sentientních entit jako nejdůležitějších nositelů života je osudově nejzávažnějším faktorem v tomto ohledu plně explicitně i implicitně poznat, chápat a používat podstatu sexuality.

Jsouc vodičem či vnášečem života do svých nositelů, odráží sexualita strukturu pravého života. Ve své původní struktuře má sexualita tři hlavní aspekty, které odpovídají souvztačně třem hlavním aspektům sentientní mysli. Tedy sexualita sestává z nejniternějšího duchovního aspektu, intermediálního čili duševního aspektu a zevního čili fyzického aspektu. Tyto aspekty sexualnosti jsou diskrétními vůči sobě navzájem a spojenými uvnitř sebe. V povšechnosti své struktury fungují jako jeden integrovaný faktor.

Funkcí nejnítěrnějšího duchovního aspektu sexuality je nepřetržitě vést náležitě duchovní ideje života k jeho nositelům. Jak víte, ustanovují tyto ideje bytí naživu jakéhokoliv nositele života. Jedinec žije a je živoucím proto, že má neustálý přísun vhodných duchovních idejí života. V tomto je ústřední pozice sexuality vzhledem k ústřední pozici Nejnítěrnější duchovní mysli, jež užívá sexualitu jako prostředek pro emanaci životního podpůrného systému pro všechny ostatní aspekty jakéhokoliv sentientní mysli.

Funkcí intermediálního čili duševního aspektu sexuality je být vodičem náležitého ponětí transformace všech duchovních idejí života do duševních procesů čili mentace jakéhokoliv sentientní mysli. Takto tento aspekt pohlavnosti poskytuje vhodné a správné ovzduší a taky základnu, v níž a na níž se formuje zdravá mentalita, souladná s duchovním stavem, a která se následně projevuje v takových procesech jako je myšlení, cítění, chtění jakožto i všechny jiné duševní pochody. Vnitřní sentientní mysl užívá sexualitu jako prostředku pro emanaci procesů své duševnosti všem jiným aspektům jakéhokoliv jiné sentientní mysli. Bez přenášení těchto procesů byla by sentientní mysl odpojena od vnímání své vlastní duševnosti.

Funkcí zevnějšího čili fyzického aspektu sexuality je být nepřetržitě vodičem náležitých a vhodných idejí forem činů, chování, postojů, motivace a zevní podoby jakéhokoliv sentientní mysli. Tento aspekt sexuality dává sentientní mysli ponětí toho, jak se kdo stává tím, čím vskutku je ve svém vlastním zevnějším, zevním projevení se a v konkrétní životní zkušenosti prostřednictvím způsobu chování, vztahovosti a schopnosti vnímat a oceňovat přírodní aspekt projevu života.

V povšečnosti těchto aspektů funguje sexualita jako vodič náležitých idejí sjednocujících principů na všech úrovních, stupních a ve všech sférách života a sentientní mysli. Tato role sexuality vytváří jednu z největších záhad jejího fungování.

Z této role sexuality můžete nyní vidět, proč byla hlavním terčem genetických změn ze strany pseudotvůrců. Kdyby nebyli bývali s to odklonit sexualitu od vedení náležitých životních idejí všem třem jeho aspektům, pseudotvůrci by nikdy nebyli úspěšili s aktivováním negativního stavu. Může se s jistotou říci, že převážná část jejich experimentací v tomto ohledu se týkala pozměňování sexuality.

V průběhu fabrikace lidských tvorů a lidského života vytvořili pseudotvůrci nejdříve pseudonítěrnou mysl, na niž napojili nejnítěrnější duchovní aspekt sexuality. Za druhé, po té, co vybudovali pseudovnitřní mysl, napojili do ní intermediální čili duševní aspekt sexuality. A za třetí, napojili zevní čili fyzický aspekt sexuality na pseudovnější mysl, kterou vytvořili za tím účelem. Aby mohli sexualitu zaopatřit podpůrným životním systémem, vybudovali pseudotvůrci ze speciálních duchovních, duševních a tělesných genetických materiálů pobočnou linku, kterou napojili sexualitu na ten infinitesimálně malinký otvůrek z Nejnítěrnější duchovní mysli, z pravé vnitřní mysli a z pravé vnější mysli. Tato vedlejší linka byla sestrojena velmi pečlivě v tom ohledu, aby sexualitu napájela pouze omezeným množstvím životních energií, poskytujíc jí podpůrný životní systém, ale nic jiného. Nemůže být vodičem vhodných a správných idejí duchovnosti, duševnosti a tělesnosti, a tedy ani opravdového života.

Tím, že nemá přímé spojení a možnost zkušenosti s pravým životem na žádné jeho úrovni, lidský život a lidská sexualita jsou mimo jakéhokoliv percepce, jakéhokoliv poznání a ponětí toho, co vlastně je život a sexualita. Na místo toho jsou neustále „krmeni“ - pomocí své sexuality - špatnými, zvrácenými a zfalšovanými ideami, zrozenými v pseudonítěrné, pseudovnitřní a pseudovnější mysli, a pak dopravovanými

na všechny úrovně jejich vlastního života. Zároveň však jsou lidští tvorové nepřetržitě napájeni - prostředky nesprávně napojené sexuality - jednou zvláštní ideou, jež jim říká pomocí všech způsobů vnímání, přijímání, dojmů a vyjadřování, že jejich život a způsob pojmání a praktikování sexuality je správný a jediné možný a že jakýkoliv jiný způsob a ráz prožívání jejich života a pohlavnosti není slučitelný s žádným životem. K této představě se přidává pocit viny, hanby a trapnosti, napadne-li někoho chtít, přát si a zatoužit prožívat život a pohlavnost nějak jinak, než vyžaduje příkazující praxe. Tímto devastujícím uspořádáním je pokračování lidského života a jeho pohlavnosti zajištěno do nekonečna přesně tak, jak je.

2. Z výše uvedeného pojmání sexuality může se vydedukovat další její záhada.

Je zřejmé, že funkce a role sexuality se nemůže omezit jen na to, čemu lidé říkají „milování se“. Milovat se, čili být účasten v pohlavním styku je expresivním a impresivním modem sexuálnosti na všech jejích třech úrovních. V tomto ohledu je nutno rozeznat dva faktory: 1. Sexualitu jako takovou; a 2. sexuální styk. Tito dva činitelé, byť mezi sebou spojení a vzájemně na sobě závislí, mají zřetelně odlišné funkce. Obecně je sexualita vodičem všech aspektů života z jeho původního zdroje – Pána Ježíše Krista k rozmanitým nositelům života. Proces přijímání života prožívá prostřednictvím svého sexuálního vodiče každý jeho nositel jako radostnou událost. Jím a skrze něj dochází k přímému spojení s vlastním Zdrojem - s Pánem Ježíšem Kristem. Přes něj a s jeho pomocí se navazuje nejintimnější soukromý a osobní vztah s Pánem Ježíšem Kristem. Jím a skrze něj žijete a jste naživu.

Tyto faktory vám umožňují prožívání sama sebe jako jedinečnou, žijící, fungující, aktivní a nezávislou entitu. Taková zkušenost vytváří nanejvýš rozkošný a radostný stav, jakého vůbec možno dosáhnout. Je nejhromnější věcí ze všech žít a být naživu. Pocity tohoto druhu vzbuzují v každé sentientní entitě stav orgasmického vzrušení, radosti a štěstí, který se prožívá na všech úrovních její mysli - duchovní, duševní i tělesné.

Toto je tedy sexualita. Takto se pravá sexualita definuje.

Naproti tomu pohlavní styk je procesem sdílení těch slastných, radostných, vzrušujících a šťastných životních pocitů z pozice vlastního jedinečného maskulinního aspektu u muže a femininního aspektu u ženy, skrze něž muž může začít to, jak je život vnímán, pojmán, přenášen a prožíván ženou, a žena může mít zkušenost toho, jak je život vnímán, pojmán, sdílen a prožíván mužem. Účelem takového druhu sexuálního styku je dosíci sjednocení a výměnu všech maskulinních principů se všemi femininními principy života a všech femininních životních principů se všemi maskulinními principy života. Výsledkem takové unifikace a výměny je narození zcela nové ideje, kterou Pán Ježíš Kristus nadělil jedinečným sentientním životem.

Sexuální akt se tedy může pojímat jako specifičtější aspekt pohlavního života, jakým a skrze který jedinec se dělí o to, co má, se všemi, kdo jsou nadáni odlišnými strukturálními charakteristikami ze stanoviska rozdílu mezi femininními a maskulinními principy.

Tato rozdílnost v pojetí lidské sexuality je ztracena. Lidská sexuálnost byla zredukována na to, co lidští učenci jmenují koitus mezi dvěma lidskými tvory za účelem tělesného a biologického ukojení a za účelem plození. Jiný spoluvýznam sexuality není lidem přístupný anebo mizivě málo. Toto bylo nutným opatřením, aby se tak zobrazilo - za účelem duchovního poučení - jak vypadá život bez náležitého

pojímání, chápání a praktikování pravé sexuality. Jinými slovy, účelem lidské sexuality ze stanoviska multiverzálního poučení je zobrazit živými příklady, jak se sexualita nikdy nemá pojímat, vnímat a praktikovat. Čili jaký způsob pohlavního života a milostného aktu se nemá nikdy volit.

3. Z výše uvedené definice sexuality vyvěrá její záhada největší. Tato záhada má co činit s Pravou novou přirozeností Pána Ježíše Krista.

Je-li pravá sexualita vodičem všech životních idejí, vyvěrajících z jejich zdroje - Pána Ježíše Krista, pak Pán Ježíš Kristus ve Své Absolutní esenci i Své Absolutní substanci je Absolutní sexuální bytostí. Toto je nutným logickým závěrem: Jestliže On/Ona stvořila a dále tvoří sentientní entity za účelem sdílení Jeho/Jejího Absolutního života s tolika jedinci, jak je to jen možné, a jestliže vodičem toho sdílení je sexualita, pak sexualita je absolutní integrální částí Přirozenosti Pána Ježíše Krista. Přenáší ty nejvíce esenciální a substanciální elementy života - Božskou lásku a Božskou moudrost Pána Ježíše Krista.

V relativních podmínkách - v podmínkách všech sentientních entit je sexualita vodičem lásky a moudrosti té lásky od jedné k druhé. Toto je základ a základna, na nichž se budují všechny vztahy. Toto je zvlášť pravdou, vezme-li se v úvahu fakt, že pojmání sexuality se neomezuje pouze na milostný akt, nýbrž že má daleko širší spouloznačení, jak již bylo naznačeno výše v bodě druhém.

Takže všechny vztahy mezi Pánem Ježíšem Kristem a sentientními entitami, jakožto i všechny vztahy mezi samotnými sentientními entitami, mají sexuální spouloznačení, jak se chápe obecně (a nejen jako proces milostného styku). Bez sexuálního zprostředkování a přivádění různých idejí těchto vztahů, žádné pravé vztahy by se nikdy nemohly ustanovit.

Avšak existuje ještě jiný aspekt tohoto tajemství, vztahující se k Pánu Ježíši Kristu, lidské sexualitě, negativnímu stavu a procesu spasení.

Jak si pamatujete, jeden z mnohých důležitých důvodů, proč se Nejvyšší vtělil na planetě Nula ve formě a v projevení se Ježíše Krista, bylo získání lidského těla - masa a jeho sexuality. Povšimněte si, prosím, že nikdo na vaší planetě nikdy nemluví nebo neuvažuje o sexuálním životě Ježíše Krista. A přece integrální část lidské přirozenosti a formy jejího projevení - což jest lidské tělo - je lidská sexualita.

Není možné vytvořit náležitě fungující a použitelné tělo, aniž by se nadělilo tím, co jeho život umožňuje, tím že jej do něho přivádí - lidskou sexualitou. A nejen to: Absolutní nutnost integrace lidské sexuality v tom těle vyvěrá z faktu, že lidská pohlavnost je vodičem všech idejí zla, nepravd, zvráceností, zpitvoření a falzifikací negativního stavu za účelem zobrazení všech důsledků, následků a výsledků aktivovaného a dominantního negativního stavu. Lidská sexualita fakticky hraje nejdůležitější roli v tomto zobrazování.

Pokud si vzpomínáte, jeden z mnoha účelů, proč Pán Ježíš Kristus byl na vaší planetě, bylo to, aby zažil přímo, z první ruky, všechny ukrutnosti a ohavnosti negativního stavu a aby tak nad nimi zvítězil, je podrobil a vše přivedl do pořádku. Protože lidská sexualita poskytuje tuto zkušenost způsobem nanejvýš přímým, nejvýraznějším a nejintenzivnějším a protože je životně nejzávažnějším vodičem a mediátorem její pravé podstaty, bylo proto nutno plně integrovat lidskou sexualitu ve fyzickém těle Ježíše Krista.

Většina křesťanů tedy mylně soudila, že Ježíš Kristus, jsa Synem Božím, nikdy nemohl mít sexuální touhy či pohlavní poměr s lidskými ženami. Pro ně dokonce jen myslet na takové možnosti je tím nejhorším druhem profanace Svátosti Pána Ježíše Krista (podle toho, jak definují pojem svátosti). Podle jejich chápání: Jak mohl Ježíš Kristus mít nějaký sexuální styk, když byl svobodný a nikdy se neoženil? Vždyť - podle nich - pozitivní sexuální poměr může mít místo pouze v rámci legálního manželského svazku. Jakékoliv jiné pohlavní spojení by bylo velkým hříchem. Ježíš Kristus neměl žádný hřích - jediná bytost ve Stvoření, jež byla bez hříchu. Proto, podle jejich křesťanské logiky, Ježíš Kristus nikdy nemohl mít sexuální zkušenost. Tato logika je zvláště přesvědčivá, vezmou-li se v úvahu některá doslovná sdělení Ježíše Krista o manželstvích a pohlavnosti. Nejčastěji citované tvrzení je zaznamenáno v evangeliu Matoušově, kap.5, verš 28:

„Já však vám pravím, že každý, kdo pohlíží na ženu s chtivostí po ní, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“

Všichni křesťané - nebo povětšinou - usoudili, že toto tvrzení je všeobsáhlé a zahrnuje jakékoliv sexuální toužení po ženě - nebo - v případě ženy - po muži, a to v jakémkoliv postavení a s jakýmkoliv záměrem. Většina literárních interpretů tohoto tvrzení má za to, že slovo „chtíč“ má pouze jedno spousoznačení - jakoukoliv touhu po sexuálním spojení mimo manželských svazků.

Avšak Ježíš Kristus nespécifikoval Svými slovy záležitost sexuálního styku jinak, než chutí na někoho jiného. Mít chuť na někoho především neznamená jenom touhu mít pohlavní styk. Značí mnoho jiných věcí. Jelikož Ježíš Kristus použil slova „chtivost po ženě“, každý automaticky usoudil, že tím mínil sexuální chtivost. Za druhé, sexuální chtění někoho neznamená nutně, že všechny či jakékoliv touhy mít pohlavní styk s někým jiným, než s vlastním manželským partnerem, mají chtivou povahu. Jak jste si povšimli, kladl Ježíš Kristus důraz na slova „s chtivostí“, aby se tak pečlivě rozlišilo mezi touhou a normální a přirozenou touhou. Chtivě toužit po ženě či - v případě - po muži, znamená v doslovném smyslu toužit po ní či po něm pouze ze sobeckých, škodlivých a ubližujících důvodů a se špatným úmyslem sebelásky. Všechno, co neslouží vzájemnému prospěchu, obecnému blahu, sdílení a vzájemnému potěšení, společné slasti a radosti je chtivé, a proto zlé či cizoložné. Toto je to, co Ježíš Kristus mínil v doslovném smyslu zmíněného textu.

Ale jak přece víte, Ježíš Kristus nikdy nemluvil doslovně, nýbrž duchovně a souvztažně. Takže v tomto spousoznačení nemluvil vůbec o fyzických lidských pohlavních vztazích, ale o duchovních záležitostech, jak jsou pojaty rolí sexuality jako vodiče jakýchkoliv špatných idejí, postojů a způsobů chování, vyvěrajících z negativního stavu; než aby tento vodič byl raději použit pro zprostředkování a přenášení vhodných, správných a pravých idejí pozitivního stavu. Kdokoliv pohlíží na negativní stav v jakémkoliv jeho projevu, a nejen v sexuálním, aby si přivlastnil jeho povahu, páchá cizoložství. Pohlížet s takovým úmyslem na negativní stav, zde reprezentovaný termínem „žena“, je projevem chtivosti, a proto je cizoložstvím. Důvodem, proč Ježíš Kristus použil slova „žena“ v tomto označení, bylo to, aby zdůraznil princip separace, na němž je vybudován negativní stav. Je v povaze negativního stavu, aby byl separován od pozitivního stavu. Žena je odloučena od muže.

Akt separace byl zlým činem, který aktivoval a uvedl do dominance negativní stav. Proto v tomto spousoznačení „žena“ neznamená ženský rod či femininní princip obecně, ale akt separace za účelem aktivování negativního stavu. Z tohoto důvodu,

termín „žena“ v tomto případě označuje veškerý negativní stav, jenž je úplně separován a izolován od pozitivního stavu. Pozitivní stav je zde označen slovem „muž“. „Muž“ v této konotaci neznamená mužský rod ani maskulinní principy obecně, nýbrž princip unifikace a jednotnosti všech aspektů duchovních idejí a femininity a maskulinity, jež jsou povahy pozitivního stavu.

Takže pohlíží-li „muž“ - každý z pozitivního stavu chtivě na negativní stav - „ženu“, aby ho měl pro sebe, páše cizoložství ve svém srdci, neboť si přeje vstoupit do stavu separace a izolovanosti, zrazuje tak jednotu, jednotnost a harmonii přirozenosti pozitivního stavu. Ovšem, nikdo v pozitivním stavu nemá takové sklony. Ale mají tam tu ideu svobody volby odvrhnout pravý zdroj života. V tomto smyslu jim Ježíš Kristus říká, aby nepohlíželi na tu ideu s úmyslem přijmout ji do svých osobních životů. Je samozřejmé, že tato konotace citovaného verše u Matouše unikla většině, ne-li všem křesťanům. Jelikož se u nich každá sexuální touha rovná „chtíči“, nemohl Ježíš Kristus podle jejich pojmání nikdy mít nějaké sexuální touhy v lidském či jakémkoli jiném smyslu.

A přece velkým tajemstvím tohoto faktu je to, že Ježíš Kristus nebyl by dokázal vykonat akt spasení nikoho, aniž by býval měl lidský typ zkušenosti i v oblasti lidské sexuality. Pokud si vzpomínáte z dřívějších sdělení, aby se eliminoval negativní stav, je třeba mít plnou zkušenost z první ruky a znalost jeho podstaty. Není možná jiná cesta k spasení a k eliminaci. Protože lidská sexualita na všech svých třech úrovních byla a je hlavním vodičem a mediátorem všech druhů zla, nepravd a zvrácenin negativního stavu, tedy samotného negativního stavu, jediná cesta jakou Ježíš Kristus mohl přijít do přímého kontaktu s plnou přirozeností negativního stavu, byla skrze přímé prožití a praktikování lidské sexuality.

Ať je nyní známo poprvé, že spasení lidstva a kohokoliv jiného by se nikdy nedocílilo, kdyby se Ježíš Kristus během svého života na vaší planetě vyhýbal přímé sexuální zkušenosti s lidskými ženami. Na této životně závažné zkušenosti závisí spasení všeho všude v jsoucnu a bytí na vaší planetě a po vší zóně vymístění, jakožto i konečná totální eliminace negativního stavu. Toto sdělení obsahuje tajemství ze všech největší. Toto tvrzení může mezi mnoha čtenáři těchto slov vyvolat pobouření. Jak může někdo dojít k tak pustošivému, hanebnému a hříšnému závěru? Mnozí si pomyslí a uvěří, že nakonec Dr. Francuch přece jen docela ztratil rozum a zbláznil se.

Avšak než se dojde k takovému bláhovému závěru, ať se vezme v úvahu tato logika:

Aby se mohl negativní stav eliminovat ve své povšečnosti (a eliminace je eliminací jen tehdy, když je úplná), mají se prožít zkušenostně všechny aspekty negativního stavu. Mít zkušenost v jednom z jeho aspektů, ale vyhýbat se prožití jiných jeho aspektů, by znemožnilo eliminaci v jakémkoliv z jeho aspektů. Dokonce i kdybyste nesouhlasili s výše uvedeným pojmáním sexuality jako vodiče a mediátora života, v tomto případě života lidského, museli byste přiznat, že lidská sexualita hraje význačnou roli v lidském životě i ve všech lidských problémech. Chcete-li zbavit lidské tvory jejich problémů, nemůžete vyloučit ze své zkušenostní modalit tak význačný aspekt lidského života. Jak je pak daleko důležitější prožít lidskou sexualitu, souhlasíte-li s výše uvedenou definicí sexuality v obecném smyslu!

Takže díky těmto faktům bylo pro Ježíše Krista krajně závažným, aby během Svého života na vaší planetě měl sexuální spojení s lidskými ženami v zájmu úplného prožití totální přirozenosti negativního stavu za účelem spasení a konečné eliminace negativního stavu.

V procesu toho zkušenostního prožívání Ježíš Kristus odpuzoval ze Svého těla postupně - prostředky lidskému rozumu nepostižitelnými - trošku po trošce, krůček za krůčkem všechny zlé, falešné, žádostivosti pokažené, ošklivé a negativní konotace lidské sexuality, kdy ji odpojil od jejího nepravého zdroje a napojil ji znovu na její původní, pravý zdroj - Boha Nejvyššího (jak byl Bůh tehdy nazýván).

Tímto závažným a tajemným aktem Pán Ježíš Kristus vydláždil cestu pro všechny lidské tvory a všechny tvory v negativním stavu k záchraně a vysvobození z poroby a otroctví negativního stavu, dav jim skrze Sama Sebe prostředky k odpojení své sexuality od negativního stavu a k znovuvpojení do Něj/Ní (kam patří !). Takto jejich sexualita bude mít schopnost ujmout se znovu své patřičné role vodiče všech pravých a pravdivých idejí opravdového života pozitivního stavu ke všem v negativním stavu a v lidském životě, kdo přijímají, co se zde zjevuje. Takže nyní má lidská sexualita šanci se zachránit od svého negativního spouzdnačení.

Jiná námitka ze strany většiny, ne-li všech křesťanů ohledně této otázky může se očekávat ze stanoviska, z jakého berou v úvahu a jak chápou koncept panenství. Jak víte, panenství v doslovném smyslu Biblí Svaté rovná se svatosti. Podle nich a literárního smyslu je panenství cesta života, již se má dávat přednost před manželským a sexuálním životem. Taková tvrzení, jako pro příklad: „to jsou ti, kdo se neposkvrnili se ženami, neboť jsou panice“ (Zjevení 14:4), jsou vykládána doslovně. Pro ně je tam poukázáno, že sexualita může mít jen negativní označení dokonce i v rámci manželského svazku. Je tolerována pouze kvůli plození - jedinému pozitivnímu spouzdnačení, co se týká její podstaty. Kvůli těmto a podobným výpovědím pojali křesťané Ježíše Krista jako panice. Proto jak by bylo možné, aby byl sexuálně zapleten s lidskými ženami, byl-li panice ?

Pokud si vzpomínáte z výše uvedeného vysvětlení termínu „žena“ a „muž“, neobsahují ty pojmy v duchovním smyslu nic, co se vztahuje na pohlaví. Na místo toho, „žena“ se vztahuje k negativnímu stavu a „muž“ ke stavu pozitivnímu. Toto je obzvláště očividné z výše citovaného verše ve Zjevení Ježíše Krista přes Jana (14:4). Kdyby tomu tak nebylo, pak by se mohl učinit závěr, že by bylo pro ženy velmi obtížné, ne-li nemožné, vstoupit do pozitivního stavu a že jenom muži, či nějakí speciálně vybraní muži, kteří nikdy nebyli sexuálně zapleteni se ženami, by mohli docílit této nejvyšší duchovní úrovně a octnout se co do duchovních schopností v nejbližším sousedství s Pánem Ježíšem Kristem, který je nejzazším panicem.

Toto je bláhové uvažování. Termín „panictví“ duchovně nemá jakkoliv vztah s literární sexualitou, jak je pojmána většinou lidských tvorů. Na místo toho znamená být svobodným od vlivu zel a nepravd negativního stavu a nedovolit, aby se stal vládnoucí silou jedinceva života a poskvrnil jej, učiniv jedince svým otrokem. Taktéž značí, že tací lidé mají svou sexualitu napojenou na její pravý pramen - na pozitivní stav Pána Ježíše Krista - a že odmítají podléhat nepřetržitým pokušením ze strany negativního stavu, který se chce zmocnit jejich sexualnosti a odpojit ji od jejího pravého zdroje a namísto toho je napojit na nepravý zdroj - negativní stav.

Ať je nyní známo, že žádné jiné spouzdnačení ve slově „panice / panna“ a „panictví / panenství“ nikdy neexistovalo, neexistuje ani nikdy nebude existovat. Takže označení Ježíše Krista jako panice ukazuje na fakt, že On nikdy nepřijal negativní stav do Svého života a že nikdy nepodlehł žádným z příšerných pokušení ze strany negativního stavu, jakým byl neustále, po čtyřadvacet hodin denně podrobován během Svého života na planetě Nula.

4. Jedním z tajemství, proč získal lidské tělo - maso a vzal je se sebou po odchodu z vaší planety, bylo to, aby vpojil a integroval v povšečnosti Přirozenosti Nejvyššího nejen to tělo - maso, ale rovněž i lidskou sexualitu. Bez integrace lidské sexuální v Přirozenosti Nejvyššího, nemohl by se Nejvyšší nikdy stát povšečností Pána Ježíše Krista. Hlavní elementy zóny vymístění a planety Nula, užitě při formování fyzického těla Ježíše Krista, byly přinášeny a zprostředkovány lidskou sexualitou. Takže jediným způsobem, jak mít něco ze zóny vymístění a planety Nula v této Absolutní přirozenosti, bylo zahrnout do ní lidskou sexualitu, jež zprostředkovala tyto závažné elementy.

Nejvyšší se stal Pánem Ježíšem Kristem jen faktem, že připustil, aby do Něho/Ní vstoupil celý obsah a význam lidské sexuality po té, co byla očištěna od všech nánosů nesprávných pojetí, zvráceností, zprzněností, falzifikací a čeho všeho, co v ní bylo z negativního stavu; po ukončení procesu jejího zbožštění. Tímto rozhodným aktem stal se Pán Ježíš Kristus nejen plností všech elementů jsoucná a bytí a elementů zóny vymístění a planety Nula, ale také plností sexuality ve všech aspektech jejího projevení se, včetně zóny vymístění i planety Nula.

Záhada této inkluze spočívá ve faktu, že než k ní došlo, něco scházelo v Absolutní přirozenosti Nejvyššího a bylo tam jenom potenciálně v aktu příslibení všem - než Stvoření bylo stvořeno - že tato situace bude napravena a stane se povšečností všech a všeho.

Jak již bylo vytknuto několikrát dříve, postrádal tehdy Nejvyšší elementy nejkrajnější úrovně nejzevnějšího stupně, z kteréž to úrovně negativní stav byl počat a aktivován. Musíte se snažit znovu pochopit, a to se připomíná vám všem (nestěžujte si na nadbytečnost v této knize - vždyť lidská mysl má jedinečnou schopnost zapomínat věci nebo je chápat nesprávně), že kdyby Nejvyšší byl býval přítomen také na té úrovni, negativní stav nemohl by být nikdy, na věky aktivován. V takovém případě by Stvoření bídě trpělo nejistotou z toho, že nemá žádnou odpověď na existenční otázku o životě jiném, než je život pozitivního stavu. Také by nemělo možnost žádného výběru v jakékoli věci. V takovém případě život by pro sentientní entity neměl žádný význam a skončil by existenciální sebevraždou všech.

Nikdo by nedovedl aktivovat negativní stav za přímé přítomnosti Nejvyššího. Z toho důvodu nejzevnější stupeň Stvoření vyvinul ze svých vlastních energií svou vlastní nejzevnější úroveň, jež postrádala přímou přítomnost Nejvyššího. Na té úrovni, jak již víte, se negativní stav aktivoval. Z těchto podmínek - z nejzevnější úrovně nejzevnějšího stupně se vyvinula odlišná životní forma, jež nemá nic společného se životem pozitivního stavu. Jakmile byla utvořena, tato forma života se odloučila a oddělila od pravého života, zalidnila zónu vymístění a začala projevovat svou přirozenost. Tento život byl mrtvým životem negativního stavu a lidským životem. Jelikož vodičem a mediátorem jakéhokoliv života je jeho sexualita, byla vyvinuta i sexualita odlišného typu, která se hodila pro takový typ života.

Nic ale z tohoto života neexistovalo tenkrát v Nejvyšším. Jak byste si tedy počínali při eliminování takového pseudoživota, když jednou již odpověděl plně, docela a ke spokojenosti všech tu existenční otázku ? Nechat ho být a existovat na věčné časy ? Kdyby to tak bylo, pak by pozitivní stav nikdy neměl příležitost pro své plné rozvinutí a vyplnění, neboť - jak si pamatujete z předešlé kapitoly této knihy - bylo by nutno neustále plýtvat ohromným množstvím životní energie na to, aby negativnímu stavu nebylo dovoleno ovládnout pozitivní stav, a pro odpuzování negativních představ o potřebě odmítat Pána Ježíše Krista jako jediný zdroj života. Anebo jej zničit beze stopy, jakmile splní svůj účel ? Toto je naprosto nemožné, jelikož všichni lidští i

jiní tvorové negativního stavu všude nosí v sobě potenciálnost pro spasení díky své schopnosti volit a měnit se. Ať se řekne opět nadbytečně: V té schopnosti všech je přítomnost Pána Ježíše Krista. Zničíte-li je, pak zničíte něco, co patří Pánu Ježíši Kristu. Zničíte důležitý duchovní atribut. Tím činem ničíte jediný zdroj života - Pána Ježíše Krista. Zničením Pána Ježíše Krista dojde ke zničení veškerého Stvoření a všech jeho obyvatel. Takový akt byl by neslučitelný s pravou Přirozeností Pána Ježíše Krista. Jsouc Absolutní láskou a Moudrostí, může ta Přirozenost pořídít pouze plán spasení.

Spasení je možné jenom proto, že Stvořitel stvoření Sám/Sama prožívá přímo, z první ruky něco, co nikdy před tím nebylo částí Jeho/Její Absolutní přirozenosti. Vstupuje do té oblasti, kde se tomu životu daří, získá všechny jeho zkušenosti, transformuje všechny jeho elementy v Sobě, provede jejich fúzi ve Své Přirozenosti, vezme na Sebe skutečnost nejzevnější úrovně stupně Stvoření - což je zóna vymístění a planeta Nula. Skrze tyto a těmito elementy může nyní přímo vcházet do všech úrovní toho pseudoživota a může zahájit proces spasení a transformace všech jeho účastníků. Toť proces, jakým se dosáhne spasení. Neexistuje žádná jiná cesta. A protože - podle definice samotné své povahy - je sexualita prvotním mediátorem a vodičem tohoto procesu, je to lidská sexualita, která je vpojena do Přirozenosti Pána Ježíše Krista, aby zprostředkovala a přiváděla ideje spasení ke všem, co se nachází v negativním stavu.

Toto je důvodem, proč bez zahrnutí lidské sexuality do Své Přirozenosti by se Nejvyšší nikdy nemohl stát Pánem Ježíšem Kristem. Podle definice je Pán Ježíš Kristus Někdo, kdo ve Své Přirozenosti nepostrádá (na rozdíl od Nejvyššího) nic, ba ani plnou zkušenost - z první ruky - podstaty negativního stavu. Toto je také jeden z hlavních důvodů, proč již déle nenáleží užívat pojmu „Nejvyšší“. Termín „Nejvyšší“ odráží nedostatek k té přímé zkušenosti a inkluze všech prvků jiného, nepozitivního životního stavu. Jestliže po té, co se Nejvyšší stal Pánem Ježíšem Kristem, vzýváte jméno Nejvyššího, vzýváte ten nedostatek. Proto vzýváte něco, co neexistuje.

Jak vidíte, vše má své logické odůvodnění. Nyní také můžete vidět, proč se tak hodně zdůrazňovalo v předchozích knihách Nového zjevení, že co bylo vhodné a správné včera, nemusí být dnes, a co je náležité a korektní dnes, nemusí být zítra. Proto se tehdy radilo, abyste měli svou mysl a srdce otevřené a vždy připravené pro změnu. Tu je přesně proč ! V době, kdy se ta díla psala, nebylo vždy jasno, proč se kladl důraz na tuto záležitost. Nyní již víte, proč ! Na neštěstí někteří z vás pohodlně zapomněli na ty výroky a výstrahy a pokračovali ve své váhavosti - přijmout či odmítnout současnou dávku Nového zjevení a Novou přirozenost Pána Ježíše Krista, lpíce na tom, co bylo správné tenkrát, ale co nyní potřebuje novou úpravu a - v některých případech - musí se úplně pozměnit nebo nahradit. Prosím, pamatujte si, že jste byli varováni, abyste se připravili na to, že se věci změní a že budou jinými ve srovnání s tím, co jste věděli a prožívali tehdy. Nedovolte, aby vás negativní stav ukonejšil do pohodlnosti dřívější znalosti a praktikování svého každodenního života a žití. Ovšem, jako vždycky výběr je váš; a takové budou i jeho následky.

5. Jak víte (aby se to znova zopakovalo), došlo následkem té revoluční změny v Přirozenosti Nejvyššího, kdy se Nejvyšší stal plností a povšechností Pána Ježíše Krista, k ohromným změnám v celé struktuře a tkanivu Stvoření i v jeho multivesmíru, jakožto i u všech jeho obyvatel. Z této situace vyplývá, že je jen logické dojít k závěru, že sexualita veškerého Stvoření také podléhá těmto důkladným změnám. Je to vskutku sexualita, jež je vlastním mediátorem a vodičem všech idejí těchto změn. Toť cesta, kterou se ideje těch změn zkušenostně přinášejí ke každé sentientní entitě.

Jednou z nejvíce zarážejících a nejzáhadnějších změn v oblasti sexuality bylo vpojení lidské sexuálního do Přírozenosti Pána Ježíše Krista. Tato inkluze přináší všem takový obsah a charakter sexuality, jaké se doposud neprožívaly. Pokud si vzpomínáte, je lidský život a tedy i lidská sexualita ztělesněním a úhrnem extrémního zvnějškování a fyzikalizace. Tento aspekt scházel v Přírozenosti Nejvyššího. Proto se nikdy nemohl stát vodičem ani mediátorem sexuality takového typu k ostatku Stvoření. Jen to se mohlo přinášet, přivádět a zprostředkovat, co bylo tehdy v Přírozenosti Nejvyššího k dispozici. Z toho důvodu sentientní entity ve Stvoření, s výjimkou lidských tvorů, postrádaly jeden důležitý konečný faktor vnímání a vyjadřování své sexuality. (Na druhé straně však lidští tvorové nemají k dispozici jiné faktory sexuality při jejím praktikování a vysvětlování než ve formě této extrémní externalizace a fyzikalizace.) Nebyla jim přístupná žádná zkušenost nejzevnější a nejintenzivnější exprese a impresie sexuality z toho prostého důvodu, že žádná idea takové zkušenosti z Absolutního zdroje - Nejvyššího se k nim nemohla přivést. V té době postrádal Nejvyšší ve Svě Přírozenosti přímou inkluzi jakékoliv lidské sexuality. Avšak nyní se tato situace plně napravila. Po úspěšném dokončení fúze a zahrnutí lidské sexuality, čemuž předcházelo totální vyčištění a očištění od veškerého zla a všech falešných idejí a obsahů, začala se ke všem ve Stvoření přivádět nová idea, vztahující se k nejzevnějšmu a fyzickému aspektu sexuálního projevu a vnímání.

Zahrnutí této ideje do povšečnosti sexuální zkušenosti všech ve Stvoření završilo uspořádání sexuality do soudržného celku, který již nepostrádá aspekty nejzazší zevnějšnosti a tělesnosti. Nejzevnější aspekt se může pojímat jako souhrn všech duchovních, duševních a fyzických sexuálních zkušeností, jenž může přinášet povšečnost jedinečné povahy osobnosti každého jedince a jedinečnou strukturu jeho mysli. Něco podobného nikdy před tím neexistovalo. Pouze v pozitivním stavu byla nová sexualita utvářena k tomu, aby se stala tím, čím měla být a co měla znamenat a přinášet.

Tímto aktem a díky neustálému proudění této nové ideje sexuality, získané Pánem Ježíšem Kristem z lidské sexuálního, byla pohlavnost všech sentientních entit ve Stvoření obohacena a zvelebona v takovém rozsahu, že se o tom nikomu nikdy nemohlo ani zdát. Jeden aspekt této změny je získání zevnější, fyzické blízkosti vůči Pánu Ježíši Kristu a ke všem ostatním způsobem co nejvíce soukromým, intimním, osobním a přímým. Tot' způsob, jakým Pán Ježíš Kristus transformoval v Sobě nanejvýš abnormální, nepřirozenou, omezenou, omezující, patologickou, zvrácenou a negativní lidskou sexualitu do souhrnné vnější nádoby, v níž všechny jiné sexuální impresie, exprese a zkušenosti kulminují, aby tak poskytly všem co nejúplnější pocit celistvosti, povšečnosti a jednoty se Stvořitelem.

Transformace lidské sexuality v Pánu Ježíši Kristu se stala základnou, na které se může způsobem co nejvýznačnějším a nejkonkrétnějším budovat a ustanovit přímý vztah mezi lidskými tvory a Pánem Ježíšem Kristem, jakožto i ostatním Stvořením. Bez tohoto činu Pána Ježíše Krista nemohl by žádný lidský tvor být spasen od typického lidského života. A taky by se stalo, že lidští tvorové by nikdy nebyli s to navázat spojení s ostatní částí Stvoření. Takže by byli odsouzeni k tomu, aby po zbytek své věčnosti zůstali v odloučenosti a izolaci ode všech ve Stvoření tak, jak jsou právě teď. Avšak tím, že dobrovolně na Sebe vzal lidskou přirozenost a - což je nejdůležitější - i lidskou sexualitu, odvrátil Pán Ježíš Kristus od lidských tvorů tento úděsný osud a úděl. Tento čin vytváří další tajemství sexuality obecně i lidské pohlavnosti zvláště.

6. Tím, že Pán Ježíš Kristus pojal do Sebe lidskou sexualitu a povznesením sexuality v ostatním Stvoření novou rolí, jakou lidská sexualita v pozitivním stavu bude hrát, je

zajištěno na věky proudění pozitivních a neporušených idejí do nejzazší nejzevnější úrovně nejzevnějšího stupně Stvoření. Tímto a skrze tento tajemný akt docílil Pán Ježíš Kristus něco, co nikdy před tím neexistovalo. Pán Ježíš Kristus se prostřednictvím Svého fyzického těla - masa a pomocí lidské sexuality navěky umístil přímo, osobně a neustále v této nejzazší nejzevnější úrovni nejzevnějšího stupně Stvoření, kde došlo ke vzniku negativního stavu. Výsledek tohoto tajemného umístění a důsledky přímé přítomnosti Pána Ježíše Krista v tom stupni, jakožto i zajištění nepřetržitého proudění všech pozitivních idejí do toho stupně, završily nejdůležitější ustanovení a vytvoření zcela nového stavu a podmínek. Nebudou již déle nikde a nikdy ve Stvoření žádné místo, postavení, stav, okolnosti či proces nebo čas či paračas, kde by se negativní stav mohl znovu vyskytovat po té, co bude eliminován a zůstane zrušen navždycky.

Bez tohoto činu Pána Ježíše Krista by tedy hrozba obnoveného výskytu mrtvého života negativního stavu visela nad veškerým Stvořením jako Damoklův meč. Existence takové hrozby by nedala pokoj sentientním entitám. Opět by se vyplývalo další obrovské množství energie a úsilí na neustálou ochranu od té hrozby.

Avšak díky zahrnutí lidské sexuality do Přirozenosti Pána Ježíše Krista, může Pán Ježíš Kristus být věčně přítomen všemi Svými prvky také v té oblasti - prostředky a skrze prostředky této sexuality - bude schopen nepřetržitě přivádět, zprostředkovávat a sdělovat všechny náležité ideje života do tohoto stupně, a tak se zajistí, že se v tomto stupni nepostrádá nic, co by mohlo dát další popud k vytvoření negativního stavu. Nechť se zase zopakuje (ne kvůli přebytečnosti), že negativní stav se nemůže vytvořit nebo aktivovat či započít v přímé přítomnosti Pána Ježíše Krista. Takže nyní je na věčnost zajištěno proudění duchovnosti k nejzazšímu konci nejzevnější úrovně nejzevnějšího stupně Stvoření. Tot' největší preventivní akt proti jakékoliv budoucí možnosti opětovného návratu negativního stavu do svého mrtvého života. Toto je jedna z největších záhad spasitelného aktu Pána Ježíše Krista.

Jak vidíte, má spasitelný čin Pána Ježíše Krista mnoho aspektů, daleko více, než si lidští tvorové mohou představit a pochopit svou omezenou myslí.

7. Fakt nepřítomnosti Nejvyššího v nejzazší úrovni nejzevnějšího stupně Stvoření v té době, to, že nebylo k mání proudění vhodných duchovních idejí prostřednictvím sexuálního vodiče, a to, že nebyla žádná zpětná vazba o jakékoliv činnosti toho stupně pro ostatek Stvoření, výhodně využili pseudotvůrci. Nejen dali zrod negativnímu stavu a uvedli jej do aktivního a dominantního postavení, ale - a to je nejdůležitější - podařilo se jim odříznout nejzazší úroveň toho stupně od ostatku Stvoření a přenést ji do zóny vymístění. V této úrovni a z ní zfabrikovali různé úrovně pekel a jiných oblastí zóny vymístění. Použili prvků té úrovně při fabrikování rozličných životních forem, jež by umožňovaly nezávislé přežití zevních činitelů, bez jakékoliv propojenosti s duchovním vnitřním zdrojem. Tato úroveň, její přirozenost a její specifické zákony byly použity při vyvíjení lidské sexuality, charakterizované extrémní externalizací, omezeností a fyzikalizací s žádným nebo velmi malinkým duchovním obsahem. Takže bylo odříznuto od Stvoření něco důležitého, co bývalo jeho integrální částí, a použito pro zcela nepravé účely. Tímto vyzývavým negativním aktem podařilo se pseudotvůrcům vyvinout a ustanovit docela odlišný životní styl, jaký je paralelou života pozitivního stavu a který oponuje všem jeho zákonům, principům a ustanovením.

Odpojíte-li něco od pravého zdroje a použijete-li to pro účely, pro jaké nebylo stvořeno, pak vejde do svého jsoucna a bytí jakýsi velmi podivný, pokroucený, nanicovatý, chorobný, nepřirozený a abnormální stav, jenž bude naprostým

zpřívřením a úplnou karikaturou svého originálu. Přesto však je to pravý originál, který je zpřívřen a znetvořen ve formě karikatury. Žádné znetvořeniny ani karikatury nemohou existovat ba ani se pojímat bez svého originálu. Jelikož originál je sestaven do struktury takovým způsobem, aby mohl přivádět všechny životní ideje prostřednictvím sexuality, je to tedy pohlavnost negativního stavu a lidská sexualita, jež jsou nejvíce znetvořeny a zkarikovány. Avšak, jak je vám známo, možno rozeznat nějaké rysy originálu v jakékoliv jeho znetvořenině a karikatuře. Vždyť byly vybudovány a rozvinuty z ukradené úrovně pravého Stvoření - z originálu. Takže lidská sexualita a sexuálnost negativního stavu v obecném smyslu odráží překroucené, zprzněné a zfalšované principy pravé sexuality. Bez toho by životní styl negativního stavu nebyl možný, jak by nebyl možný ani pozitivní stav bez své pozitivní a opravdové sexuality.

Jak bylo dříve uvedeno, má se jakákoliv sexualita pojímat jako elektrické vedení, kterým se vede elektřina. Bez toho vedení není možné žádné využití, rozlišení ani zakoušení této elektřiny. Elektřina v tomto spoluoznačení se může přirovnat k životu a sexualita k vodiči, který přivádí, zprostředkuje a sděluje ten život. Jsou neoddělitelní a jeden bez druhého nemohou existovat. Je tedy pohlavnost nejzávažnější součástí jakéhokoliv života. Nikdy nemůže být zničena, bez ohledu na to, v jaké formě a stavu se objevuje. Může se pouze modifikovat, transformovat, restrukturalizovat a napojit na nějaké jiné prameny, avšak nikdy nemůže být odpojena od samotného života. V případě jejich rozpojení, obě by přestalo existovat. Toť důvod, proč Pán Ježíš Kristus na místo toho, aby v Sobě zničil lidskou sexualitu, raději transformoval a napojil na pravý zdroj Svého života.

Bez ohledu na to, jak silně byla lidská sexualita transformována a pozměněna, přece zůstává lidskou sexualitou a její hlavní jakost externalizace a fyzikalizace je trvale zachována v jejích pozitivních potenciálech - jako vodič náležitých duchovních idejí k nejzevnější úrovni nejzevnějšího stupně Stvoření; zároveň jako zpětné vazby zpřítomněných, uskutečněných, projevených a zpříkladněných idejí na této úrovni, aby se dal popud jiným úrovním Stvoření k početí nové tvůrčí životní ideje. Zároveň bude Pán Ježíš Kristus moci prostřednictvím lidského aspektu Své sexuality v příhodnou dobu navrátit ukradenou a odříznutou nejzazší zevní úroveň nejzevnějšího stupně Stvoření a po provedení vyčištění, očisty a vydýmení ji znovu napojit a opět sjednotit s jejím patřičným niterným, nejniternějším a vnitřním celkem - ostatkem Stvoření. Když k tomu dojde, pak nebude existovat žádné místo, kde by negativní stav mohl vzkvétat a prospívat.

8. Z výše uvedeného pojetí sexuality v obecném smyslu je zřejmé, že pohlavnost není něčím, co bylo odděleně stvořeno v určitém časovém bodě a pak dáno do vínku sentientním entitám. U Pána Ježíše Krista je vlastně tak věčná a absolutní, jak je Pán Ježíš Kristus Sám/Sama. Je integrální komponentou funkce všech absolutních kategorií a principů Jeho/Jejího Absolutního života a Jeho/Její Absolutní mysli na všech jejích úrovních a ve všech jejích aspektech. Je tudíž sexualita neoddělitelná od Přirozenosti Pána Ježíše Krista. Tím, že Stvoření odráží Jeho/Její Absolutní přirozenost v relativních podmínkách, je Stvoření výsledkem tohoto Božského sexuálního aktu, a proto je naděleno sexualitou, aby odráželo absolutní tvůrčí princip.

Pán Ježíš Kristus stvořil Své stvoření ze Sebe a skrze Sebe, nikoliv z ničeho či z někoho či něčeho jiného. Nebyl by tedy mohl nadělit Své stvoření sexualitou, kdyby takový stav nebyl integrální součástí Jeho/Její Absolutní přirozenosti. Jestliže Stvoření je skrze a od Pána Ježíše Krista, jak by tedy mohl nedělit Své stvoření něčím, co Sám/Sama nemá ? Nedávalo by to absolutně žádný smysl.

Odnedávna je to pravdou i ohledně lidské sexuality, která se stala ve své vyčištěné a transformované kondici a formě integrální komponentou Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista. Proto od nynějška, právě od této chvíle, každý, kdo čte tato slova a přece ještě odděluje sexualitu obecně a lidskou sexualitu zvlášť od Pána Ježíše Krista, nebo popírá fakt, že sexuálnost je integrální částí Jeho/Její Absolutní přirozenosti a že lidská sexualita prošla fúzí v Jeho/Její Přirozenosti na věčnost, takový jedinec páše nejohavnější duchovní cizoložství. Od tohoto okamžiku popírat tento fakt - po přečtení a získání této nové znalosti - znamená popírat, že Pán Ježíš Kristus existuje. Žádné jiné pojmání sexuality nebude přijatelné.

Pokud jde o lidskou sexualitu a způsob, jak se pojímá a praktikuje lidskými tvory na planetě Nula, v příhodnou chvíli dojde k jejímu osvobození od všech omezení, zel a nepravd, překroucení a zprzněností a pak se plně využije pro pozitivní účely způsobem popsáním shora.

Nicméně způsob, jakým se lidská sexualita praktikuje právě teď, bude nakonec zrušen a nahrazen svobodnějším a přiměřenějším způsobem praktikování ve shodě s povahou pozitivní sexuálnosti, jak se pojímá a praktikuje v ostatním Stvoření. Ve světle tohoto faktu se lidským čtenářům těchto slov, těm, co ještě žijí na planetě Nula, velmi výrazně a naléhavě radí, aby se podle možnosti co nejvíce distancovali od tradičního pojmání sexuality lidských tvorů, jak se odráží v nařízeních, příkazech a zákonech jejich sociálního, náboženského a právního systému (i když ne v konkrétním praktickém smyslu - což není vždy možné - pak aspoň ve vnitřním, duchovním smyslu, nebo projevem souhlasu a ztotožnění se s ideami sexuality, jak je zjevená v Novém zjevení a zvláště v této kapitole). To je připraví na to, že přijmou pravé, nové spousoznačení a praktikování lidské sexuality, jak byla ustanovena Pánem Ježíšem Kristem v Jeho/Její transformované lidské sexuálnosti.

Ulpíváním na typickém tradičním pojmání lidské sexuality lidští tvorové po svém příchodu do duchovního světa velmi ztěžují Pánu Ježíši Kristu přidělení jim nové, transformované lidské sexuality a sexuality v obecném smyslu. Závažnost tohoto aktu je docela zřejmá z toho, co o tom bylo řečeno výše, jelikož na uznání tohoto faktu závisí vhodné přijetí, inkorporování a praktikování života ve shodě s Novou přirozeností Pána Ježíše Krista. Takový život bude jedinci pravým nebem. Toto i je to, v čem spočívá nebe. Naproti tomu odmítnutí tohoto faktu znamená ochudit se nebo připravit se o toto nebe a namísto toho přijmout do sebe pekla.

Na závěr této kapitoly nabádá se, aby všichni uvážili, že není možno v sentientní mysli, včetně mysli lidské, plně obsáhnout, pochopit a splňovat pravé duchovní principy s jejich uplatňováním v každodenním životě a žití, aniž se přijme výše uvedené pojetí sexuality obecně a lidské sexuálnosti zvlášť a bude se považovat za integrální část či komponentu jakéhokoliv duchovního principu. Vždyť především sexualita je vodičem a mediátorem těch principů. Jak můžete obsáhnout, pochopit a praktikovat něco, když odmítáte to, co jej přivádí, zprostředkovává a přináší ?

Jeden z nejdůležitějších důvodů, proč se negativní stav stal faktem života a proč lidský život je tak bídně omezující a omezen, je v tom, že lidští tvorové a negativní stav vypudili sexualitu z jejího pravého místa a odmítli přiznat, že je Božským vedením, mediátorem a přinášečem všeho života a jeho pravých duchovních principů. Separace pohlavnosti od pravé duchovnosti, a tedy od Pána Ježíše Krista, dala naplno popud k započatí negativního stavu a k ustanovení typického lidského života se všemi druhy jeho protivenství.

Takže aby se uskutečnil návrat k pozitivnímu stavu, samotným prvním krokem, který je třeba podniknout, je pohlédnout na záležitost sexuality obecně i lidské sexuální zvlášť ve světle tohoto Nového zjevení a shledat ji jako integrální část duchovních principů, neodlučitelnou od Absolutní přirozenosti Pána Ježíše Krista.

Po přečtení těchto slov budou se tě, Petře, někteří lidští čtenáři, žijící ještě na planetě Nula ptát, jak mají praktikovat svou lidskou sexualitu. Jak víte, pokud jste v lidském těle a na planetě Nula, jste vázáni lidskými zákony a požadavky. Jsou geneticky zakořeněny ve vašem těle, ve vaší lidské mentalitě i ve vaší lidské pohlavnosti. Nicméně existuje ohraničený způsob, jak se dostat ven z této šlamastiky, přinejmenším do určité míry.

Máte se postavit proti požadavkům negativního stavu přeměňováním všeho, co je vám přístupné v rámci lidského života v něco, co má odlišný účel ve srovnání s tím, pro jaký záměr jste to měli vykonat. Toto je pravdou o všech aspektech lidského života, nejen o lidské sexualitě. Dáte všechny tyto faktory do služeb pozitivního stavu. Toto se provede změnou postoje vůči lidskému životu i lidské sexualitě.

Radí se vám tímto, abyste se těšili co nejvíce - jak jen možno za omezených a omezujících okolností - ze všeho, co je vám dostupné, včetně a zvláště pak z vaší sexuality. Tím, že to budete radostně užívat pro pozitivní účely, jako na příklad pro rozdávání, přijímání a sdílení pocitů rozkoše, slasti, radosti, štěstí a pro vzájemný blahobyť, obecné blaho a užitek se všemi, kdo se chtějí vzájemně podílet a účastnit se na takovém životě - a činit to kvůli principům, neboť tak činit je správné, s pozitivním a dobrým úmyslem, popíráte pojetí života a sexuality negativního stavu.

Konec konců je třeba, abyste si pamatovali, že i když lidská sexualita je krajně omezená a omezující, přece jen je stále ještě jediným nástrojem dostupným lidským tvorům, kterým a skrze který mohou se dostávat do nejtěsnější možné blízkosti jeden druhého způsobem nejtímnejším, soukromým a osobním a docílit určitý ohraničený stupeň vzájemného svěřování toho, čím a kým jsou. Dokonce i v omezeném a omezujícím lidském pohlavním styku je taková fyzická zkušenost blízkosti, jakési velmi omezené splynutí jednoho s druhým v průběhu sexuálního styku, kdy mužský úd vstupuje do ženské vagíny a ženská vagína přijímá do sebe mužský úd. Tato vzájemná výměna, pokud se dělá s náležitou perspektivou, jak se odhaluje v Novém zjevení, může se stát pramenem slasti, rozkoše, radosti, štěstí a vyšší znalosti o Pánu Ježíši Kristu, jiných a sama sobě a také zdrojem náhlé inspirace, nových náhledů a většího stupně produktivnosti a tvořivosti. Takové potenciály existují dokonce i v omezených a omezujících zážitcích lidské sexuality.

Proč si myslíte, že negativní stav přikazuje a vnucuje ve jménu Božím a prostřednictvím náboženských, sociálních, morálních zákonů a nařízení tak mnoho restrikcí a tabu na lidské sexuální projevy, vjemy a praktiky? Nebo proč negativní stav vstúpil do lidských genů tak mnoho pocitů viny, studu, trapnosti a jiných nepříjemných a negativních citů a emocí z lidské sexuality a různých sexuálních vztahů? Anebo proč negativní stav zfabrikoval takové množství venerických nemocí, syndrom získané imunní nedostatečnosti (AIDS) a další různé duchovní, duševní, fyzické a sexuální problémy a perverze, mající co činit s lidskou sexualitou? Jen pro jediný důvod: Za každou cenu a všemi prostředky odvádět lidské tvory od angažování v rozmanitých sexuálních zážitcích se správným záměrem, účelem, aby tak nemohli objevit a naučit se více o pravé podstatě života, jich samých a jiných a - což je nejdůležitější - Pána Ježíše Krista, a zvláště teď o Jeho/Její Nové přirozenosti.

Tento aspekt sexuality - jak je zde uvedený - se velmi těžko přijímá lidskými tvory, kteří ve jménu Božím byli vychováni a vyučováni úplně opačně k tomu, co se zde sděluje. Bude to nejobtížněji přijatelný aspekt Nového zjevení, který bude pro lidské tvory dokonce i nyní těžko přijatelný. Buďte připraveni na mnohá odmítnutí a odsouzení.

Nicméně mějte na zřeteli, že tato rada o lidské sexualitě a pohlavním styku platí jenom s jednou podmínkou: Každé dvojici, jež se chystá k sexuálnímu styku v rámci či mimo manželského svazku, se radí pečlivě prozkoumat její záměry, motivaci a důvody, pro jaké přistupuje k pohlavnímu aktu. Navíc je radno, aby jak žena, tak i muž v přístupu k druhému za účelem toho, co lidští tvorové nazývají milostný akt, byli stejné duchovní orientace a stejně chápali otázku pohlavnosti, jak se zde zjevuje, anebo aspoň aby k sobě nepřistupovali z žádného jiného důvodu, než kvůli otevřenému sdílení, pro radost, rozkoš a potěšení ze společnosti druhého, bez jakýchkoliv skrytých pout (jako jsou například manipulace, ovládání, ubližování, poškozování, urážení, zlé sobecké úmysly, užívání, využití, zneužití i jakékoliv jiné negativní důvody).

Můžete si představit, že byste se sexuálně zapletli s osobou, jež postrádá vhodné duchovní atributy a náležité poznání sexuality, jak je zde zjevená a jak ji vy znáte a uznáváte? Ačkoliv takové angažování z vaší strany nemá v sobě negativní čili hříšné spouzdnačení (chcete-li použít slovo „hříšné“), vystavujete se nebezpečí padnout do léčky negativního stavu. Negativní stav může použít vašeho partnera, aby vás postupně zotročil, opanoval, využil, zmanipuloval a přivlastnil si vás, žárlil na vaši duchovnost a nebo byl na vás závislý a učinil vás závislým na něm (z jakéhokoliv důvodu). S takovou angažovaností můžete skončit v horším stavu, než v jakém jste byli, než k tomu došlo.

Takže je nutno být nesmírně opatrným, zvláště nyní, kdy negativní stav přesunul své bitevní pole na vaši úroveň, a tedy se za každou cenu vyhnout takovému vztahu ve vlastním zájmu, tak i kvůli pozitivnímu stavu. V určitém směru je duchovně prospěšnější masturbovat - nejsou-li jiné prostředky pro sexuální poměr s duchovně pravým sexuální partnerem - než se dostat do takových nepříznivých sexuálních vztahů. Avšak angažovat se sexuálně s těmi, kdo jsou stejného duchovního zaměření, směru a orientace, je hodné povzbuzování za předpokladu, že budete ovládat svůj inherentní pocit viny a sklon k sebe - potrestání jako výsledek té viny. Jinak skončíte ve stejně nepříznivé situaci a v pasti negativního stavu. Vždyť vina je přece produktem negativního stavu a je jednou z nejnebezpečnějších emocí.

Nemůžete-li najít nebo potkat někoho s takovou vhodnou duchovní povahou a dispozicí, anebo se vám nepodaří ovládnout pocit viny, nýbrž mu podlehnete, pak je lépe, počkáte-li, až budete odvolán z planety Nula a až se vrátíte domů, kde budete moci přijmout praxi pravé sexualitě s jedinci opačného pohlaví. Navíc se každému radí, abyste v každém jednotlivém případě šli do svého nitra a požádali Pána Ježíše Krista o radu, zda při případné možnosti být s někým sexuálně angažován, by šlo o něco náležitého a duchovně prospěšného pro všechny zúčastněné a zda by to bylo ve shodě s vůlí Pána Ježíše Krista. Tak se budete moci vyhnout všelijakému nebezpečí spadnutí do pasti, kterou pro vás nalíčil negativní stav prostředky sexualitě.

Tot' rada Pána Ježíše Krista pro tuto dobu a pro duchovní podmínky existující právě teď na planetě Nula. Kdyby mělo dojít v tomto ohledu k nějakým změnám, pak budete informováni včas. Avšak po nějakou dobu zůstane tato rada v neomezené platnosti.

Ten/ta, co má uši k slyšení i naslouchání, ať slyší a poslouchá velmi pozorně to, co Pán Ježíš Kristus zjevuje v této kapitole o sexualitě.

Požehnání jsou ti, co mají svá srdce a mysli otevřené a kdo jsou ochotni změnit se a vyhnat ze svých myslí a srdcí všelijaké nesprávné ideje o těchto i jiných záležitostech života.“